

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **21.01.2008.** године

НАСТАВЉЕНО 21.01.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 САТИ

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адв.Даниловић, Баровић и Тодоровић,**
- **Те браниоци оптужених: Заклан, Перковић, Јеврић, Вујин, Вукотић, Перески, Калањ, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков,**

Одсутни су браниоци адвокати: Пилиповић, Продановић и Мијатовић, те Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић, Рајић и Станојловић, као и браниоци оптуженог Мугоша Горана адв.Илија Радуловић и адв.Слободан Сташевић.

Калањ се јавља. Господине Мугоша сагласан?

Оптужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Радуловића, брани бранилац адв.Калањ.

Надаље, одсутни су и браниоци адвокати Апро, Левајац, Станић, и Перовић, као и бранилац оптуженог Радак Саше, адв. Душан Машић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Бранилац Перковић се јавља за замену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак сагласан?

Оптужени Радак је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Машића, брани бранилац адвокат Перковић.

А одсутан је и бранилац оптуженог Љубоја Марка, адвокат Дозет.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ја ћу замењивати колегу Дозета док не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љубоја?

Оптужени Љубоја сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адвоката Дозета брани бранилац адвокат Јелушић.

Сви оптужени су ту, каже судска стража, јел тако. А видим ту су и Катић, Љубоја и Мугоша.

Присутни су и сви оптужени.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ОДРЖИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић, ајте Атанасијевића.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Председниче већа, колико сте упознати у вези ових мојих захтева за да се разреши дужности адвокат Војислав Вукотић, па бих хтео само да наведем те захтеве да објасним о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, знамо о чему се ради. Ви сте поднели тај захтев, проследили смо га Председнику суда, као неком ко је надлежан, тај захтев је Ваш одбијен, шта сад да губимо време у расправама.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нећете губити време, ја сам пет година овде, пустите ми само пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма шта хоћете да кажете?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас дозволите ми, немојте ме прекидати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећу да Вам дозволим, нећу да Вам дозволим, што да Вам дозволим, кажем, ако је то на том фону, да нам сад објашњавате и тако даље, и тако даље, мислим само губимо време.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не губимо време господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па губимо време.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не губимо господине судија време. Ја сам реко да не желим и нећу никакав контакт са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем. Прва ствар, друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Друга ствар, жалбе, поднеске, молбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажујте браниоца господине Атанасијевићу, ангажујте себи браниоца из реда бранилаца, у више наврата сте Ви тражили «молим Вас председниче већа да дозволите да ме посети тај и тај адвокат, ради тога да преузме моју одбрану», ја сам то дозволио, човек је отишао код Вас, ти људи су ишли код Вас, контактирали са Вама, и од тога није било ништа. Дакле оног момента кад Ви кажете мој бранилац је Пера Перић, тог момента Председник суда разрешава браниоца по службеној дужности и Ви имате браниоца кога сте изабрали.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам у могућности да изаберем сам себи браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, а да Ви бирате браниоца који ће Вас бранити о трошку суда, то не може, то не може.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не бирам. Не нисам рекао, дозволите ми да кажем шта има да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, ја сам Вам дао поуке господине Атанасијевићу и немојте да губимо време више.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја знам те поуке одавно. Да Вам кажем, све жалбе, поднеске, захтеве, молбе, у моје име које буде написао господин Вукотић, а које буде рекао овде на суду у моје име, сматрајте да је то против моје одбране, прва ствар не желим и нећу никакав контакт са истим из разлога већ сам напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта хоћете, шта хоћете?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Шта хоћу, хоћу да ми се додели други бранилац по службеној дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да Вам доделимо другог браниоца, Председник суда Вам је рекао, нећемо Вам доделит другог браниоца имате браниоца који је човек три године у поступку, шта би то значило, то би било неизбилно да се из предмета склони бранилац који коректно врши своју бранилачку дужност. Не причам о томе да је вршио некоректно, наравно то би била ствар процене, али је процена да Ваш бранилац своју бранилачку дужност врши коректно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не врши он коректно друже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И према Вама и према овом поступку, ангажујте себи браниоца, тог момента даћемо човеку време да се припреми, предме је јако велики, даћемо му времена да се припреми и после тога Ви ћете у судници бити са својим браниоцем. Ово је неизбилно господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није то неизбилно, неизбилна је одлука и Председника суда је неизбилна одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам навео, нисмо чули, ја сам навео разлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас, господине Атанасијевићу вратите се на своје место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам навео разлоге због чега тражим да се тај браниоц разреши дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неко ценио и шта хоћете сад.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И моји разлози су оправдани, у више наврата сам се са браниоцем договарао и никада ништа није поступио по оном нашем договору, чак супротно против тога и против моје одбране, никад није постављао питања сведоцима који су ме теретили, 15.03.2007.године, Дукић Никола ме лажно теретио овде, адвокат Ћути не поставља му питања. Кад год, рецимо захтеве, молбе које сам предложио адвокату за укидање притвора и тако даље, никад није поднео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно, сведоцима овде јесте, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе, господине Атанасијевићу, немојте нам понављати Ваше разлоге, Ви сте те Ваше разлоге врло детаљно написали, изнели Председнику суда.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то прочитао, проценио и донео је своју одлуку.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Донео је решење како из списка предмета овога суда К.В.4/06 за сада не произилазе да је постављени бранилац по службеној дужности адвокат Војислав Вукотић неуредно извршавао своју дужност. Како није ни извршавао кад сам навео десет разлога, плус тога у списима предмета овога суда не може се утврдити оно што смо се ми усмено договарали, ја и адвокат господин Војислав Вукотић, као рецимо на пример, на Врховном суду кад смо имали, седница која је одржана од 25.-29.09.2006.године, договорили смо се шта треба тамо да каже, он је све супротно од онога рекао против моје одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пресуда је ипак укинута, па добро, ајде.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али какве то има везе да ли је укинута да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је резултат.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али није се држао нашег договора, сваки пут кад му кажем нешто овде да Вас замоли, да добијем реч ни то чак не каже, ништа до сада то није урадио. Ја Вас молим као Председника суда, ево обратио сам се и Председнику Врховног суда Србији, госпођи Види Петровић-Шкоро, исто сам се обратио са поднеском, ја молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прослеђено, ако сте се обратили.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Будући да нисам добио одговор још од тог поднеска и жалбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прослеђено је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја Вас молим, једноставно присуство господина Вукотића у овој судници ја не могу да се сконцентришем и не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате другог браниоца господине Атанасијевићу, имате ли Ви данас другог браниоца, реците ми само?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли другог браниоца?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Данас немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што га нисте ангажовали?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што ми нисте доделили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што га нисте ангажовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С чиме да ангажујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додељен Вам је бранилац, додељен Вам је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја немам средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, немате средстава.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А овај бранилац као што сам навео одредбом из члана 73.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада имате Вукотића.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Става 5 ЗКП-а, не ради по својој дужности, опструира ми одбрану. Опструира ми одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша процена, можете бити са тим задовољни, незадовољни, шта да Вам кажем, реко сам Вам све што имате, ангажујте себи браниоца, одмах ћете га имати, не баш одмах, добиће човек време да се припреми и крај приче. Хвала, молим Вас вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине судија Ви њега и даље плаћајте ако хоћете из средстава, буџетских средстава суда, одвојите финансије, ако мислите да је то фер и праведно за моје суђење. А ја овде не могу да пратим суђење, не могу, нисам у потпуности у стању, са његовим присуством овде, не могу, оседио сам од тог човека, не могу више, или мене избаците из суднице или њега избаците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, нећемо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја не могу да пратим, ја једноставно нисам спреман за праћење суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Вас ни њега, господине Атанасијевићу немојте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја не могу да пратим суђење, деконцентрише ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље, немојте молим Вас више на тај начин да злоупотребљавате ову говорницу, немојте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И чекам одлуку Врховног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па полако, командире, овде се ради о мојој глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, људи чекају да Вас одведу тамо, Ви никако да се удаљите с те говорнице.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А зашто да се удаљим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да Вам одузимама реч, ајте молим Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас донесите решење, или ене изведите из суднице или њега, ја не могу да пратим суђење. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог оптуженог Атанасијевића да се бранилачке дужности разреши бранилац адвокат Вукотић.

Оптужени поучен од стране председника већа да у сваком тренутку, за све време трајања овог поступка себи може изабрати браниоца који ће га бранити, коме ће дати одговарајућу пуномоћ и трошкове своје одбране ће сам сносити, у ком случају ће досадашњи бранилац адвокат Вукотић бити разрешен бранилачке дужности, његов изабрани бранилац добити одговарајуће време за проучавање предмета и припрему за суђење, те потом истом бити омогућено да у судници брани оптуженог.

За данас смо позвали сведоке, дакле планирали смо да наставимо саслушање господина Радића, то смо почели у децембру, нисмо довршили, позвали смо и сведока Бојковића. Сведоци су ту, јел тако? Сведоци су присутни. Не морате их позивати за сада, само да констатујем да су приступили.

Приступили су и сведоци Радић и Бојковић, али и вештак Нада Јанковић.

Као што знате ми смо у децембру због оних здравствених проблема госпође Калабе, одредили поновно вештачење процесних способности ове оптужене, Нада је у међувремену изашла из КПЗ болнице, то је било тамо негде крајем децембра месеца и пре него што наставимо са овим поступком данас, добили смо од вештака писмени налаз и мишљење, претпостављам да су то господине браниоче. Јутрос, зато што је дошло у петак, па смо могли да пошаљемо и госпођи Калаби и заменику тужиоца, а Вама то није могло стићи свакако па смо се договорили да Вам се то јутрос преда, ако нема проблема у том неком смислу, можемо да наставимо, да чујемо вештака, јел тако. Госпођо Јанковић молим Вас заузмите место за овим пултом.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се саслуша

Вештак НАДА ЈАНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доктор Александар Јовановић није?

ВЕШТАК др.НАДА ЈАНКОВИЋ: Јутрос има наставу коју није могао да одложи, па је се договорио самном да ја дођем у име комисије, поготово што нисмо нашли присуство душевног оболења, привремене душевне поремећености, или заосталости, зашта би био надлежан психијатар, него је све практично у домену профилисања личности и процене когнитивних способности, психолога као члана тима, па смо сматрали да ће бити довољно да ја данас известим о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Вештак Нада Јанковић, са подацима као у судском спису, упозорена, опоменута, уз подсећање председника већа на заклетву за вештака исказује:

Госпођо Јанковић, оне поуке о упозорењу у обавези сте да налаз и мишљење изнесете стручно, објективно у складу са правилима науке и струке. За давање лажног налаза и мишљења се кривично одговара. Подсећам Вас да сте у овом смислу својевремено положили заклетву за вештака, све је то Вама познато.

Реците нам само да ли остајете при оном писменом које сте нам доставили, запримљено код нас 18.01.2003.године.

ВЕШТАК др.НАДА ЈАНКОВИЋ: У потпуности остајем при писменом налазу и мишљењу, које сам дала у тиму са доцентом Јовановићем, али поново и остајем, не знам да ли сте ме то питали, при претходном налазу и мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ВЕШТАК др.НАДА ЈАНКОВИЋ: Пошто су та два налаза и мишљења заправо усаглашена, и први и други пут ми нисмо нашли присуство душевног оболења, душевне привремене поремећености, а заправо нисмо нашли ни капацитет за декомпензацију психотичног квалитета, као ни било које оштећење глобалног интелектуалног функционисања нити појединачни квалитети интелигенције. Додатно смо применили у складу са свим најновијим правилима струке и структурирани интервју који је заправо отклонио овакве сумње као што смо претходно чули, да ли је она у стању да контактира са својим браниоцем, да ли разуме све ствари које су везане за овај процес, да ли може са њим да се договора, да ли је задовољна и као што сте видели у врло опширном налазу њени одговори су такви да иду у прилог тога да је њена процесна способност апсолутно очувана. Ми нисмо искључили могућност одређеног дистреса под упливом спољашних околности или унутрашњих потреба које би пре ишле у правцу некакве декомпензације у смислу дисконтроле понашања евентуално агресивног или неког другог облика понашања, али кажем, нисмо нашли елементе за душевну поремећеност.

Детаљно смо проучили и њене налазе из документације болнице КПД ЦЗ-а и тамо заправо осим радне дијагнозе нисмо нашли ни један објективни показатељ који би подржао ту радну дијагнозу, а оно што ја као психолог могу да кажем то је да дефинитивно примена одређене тереapiје може да изремети слику

когнитивног функционисања под упливом те терапије, али то не значи дефект било ког когнитивног елемента функционисања, наиме, та терапија у садашњем смислу, ми смо видели да може да следи доктринарно радну дијагнозу и ако нисмо нашли елементе за њу, а постоји одређено правило како се терапија уводи, изводи, видели смо да је ту било и неких недоследности у примењеној терапији, али оно што смо Ви и ја разговарали, дакле постоји могућност да под упливом терапије дође до ремећења неких квалитета, као што су пажња, као што су концентрација, као што је можда изремећено стање свести у смислу сомноленције поспаности, али и сама Калаба је вербализовала да заправо та терапија коју добија за њу је прејака и да на неки начин она би волела да буде без ње. Лекар који је сада.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН:Председниче, извињавам се и вештаку. Констатујте да су Вам сведоци у судници, практично стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не,не.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Да, они су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ту? Па немојте, нека чекају у просторији за њих одређеној, хвала колега, ја не видим одавде.

ВЕШТАК др.НАДА ЈАНКОВИЋ: Такође смо врло опширно разговарали са лекаром која је обилази сада када је у затвору, она није неуропсихијатар, она је интерниста, али с обзиром да и без обзира на ужу специјализацију она има довољно медицинског знања да процени квалитет свести, да процени квалитет свести, да процени квалитет комуникације, да процени нешто што се зове однос према реалности, извештај њене актуелне лекарке је такође да она није приметила било коју форму душевне изремећености код Калабе, сама Калаба је такође изјавила да је вољна да учествује у процесу, са нама је контактирала на адекватан начин, примерен, питала је да ли ћемо ту бити, ми смо рекли да ћемо бити. И ето то је оно у најкраћим цртама, извештај о њеном менталном статусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Да ли има питања вештаку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, ја повлачим предлог за раздвајање поступка дат на претходном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбрана?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче ја немам, али молим евентуално би ако Нада има некаква питања, па само на минут, два да се договоримо с обзиром на овај усмени део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у 10,00 часова приступио бранилац адвокат Душан Машић, са приправником из те канцеларије.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: С обзиром на овај усмени део мишљења, Нада Калаба као моја клијентка и ја смо се договорили да нећемо постављати питања, јер је из овога све разумљиво, јел питања су ишла управо према овом закључку који је данас вештак изнела, тако да немамо питања, али имамо један само предлог у погледу овог другог вештачења, ових гинеколошких проблема

где би Вам она у две реченице рекла, и Ви сте дали дозволу за ово оперативно лечење, међутим наводно је сада одлучено не треба то оперативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлука ће се донети, у питању је ваљда неки доброћудни тумор на материци, индикативно оперативно лечење. Одлука ће се донети на контролном прегледу за недељу дана. Дакле можда је мало преурањено, дакле за недељу дана, ако је ово писано 16.01.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ево председниче већа, то је у интересу здравља Наде Калабе, мислим да може те две реченице да чујете, шта, да ли је био тај контролни преглед, или не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то произилази из овог писменог налаза, то је нешто дакле што тек следи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала, за вештака немам питања. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што тек следи у том смислу све што буде неопходно, што се тиче прво овог председника већа, неће наравно бити никаквих проблема, али ево чућемо шта ће одлучити људи, јел.

Дакле даљих питања вештаку нема.

Вештак нема више ништа да изјави.

Награду и трошкове за обављено вештачење тражи у износу и по рачуну који прилаже.

Захваљујем.

Те се исти трошкови у износу од 22.110,31 динар вештацима ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Молим вас позовите сведока Радића.

Наставак саслушања сведока Радић Мирослава.

Сведок МИРОСЛАВ РАДИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Радићу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево са закашњењем ми ћемо наставити са Вашим саслушањем, ако се не варам, своја питања је поставио оптужени Вујовић, јавио се био Станко Вујановић, ако нема неко од људи из ове суднице сада.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: председавајући, ако дозволите, ја бих имао пар питања обзиром да нешто је остало недоречено приликом прошлог саслушања. Ја бих

волио да сведока питате везано за личност Мића Медоња, да ли он зна које је име те особе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори то Мићо Медоња, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Познато ми јесте, али ја не знам о коме се ради, у то време сам слушао али конкретно сад не знам о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете човека повезати ни са једним догађајем из тог доба, из тог времена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не могу, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милан Војиновић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Војиновић, да ли Вам то што говори?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мислим, име такође сам чуо али, можда сам и срео човека али ја сад не бих могао да будем сигуран о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је рекао да је, ајде давао неке страже тамо при позадини, при кухињи, где је већ кухиња била, па су тамо давали неке страже у почетку, а потом је шишао војнике. Да ли Вас то можда на нешто подсећа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, могуће да је он то радио али ја немам никаква сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био неки брица тако, за борце који су желели да се подшишају.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја немам никаква сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ово главно питање што је, то је, сведок је прошли пут поменуо јединицу у којој је био Мића Медоња, па мене интересује уколико остаје при томе, откуда то сазнање? Он је на записнику, ако дозволите, ја ћу то прочитати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најбоље, да нам кажете која страна па да.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Ево овако, то је страна 33, од 19.12., одмах тамо шести, седми ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то имате као 33, само ових транскрипата то је код мене пуно, онако у групи свих ових па. Тако је, управо тако. Кад сам Вас ја питао Мића Медоња, Ви сте рекли, да и за њега знам да је био у делу који је био под Мирољубовом командом, шта је конкретно радио, ја стварно не знам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, остајем при тој изјави с тим што конкретно мислим да је био у саставу Територијалне одбране, где, шта, како, то стварно сад конкретно не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте Ви то баш определили били као Мирољубову јединицу или неки део те Територијалне одбране, под Мирољубовом командом.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја стварно мислим да је то тако, да ли је то истина или не, овог тренутка мислим да је он био у саставу у Територијалној одбрани и да је био под Мирољубовом командом, све остало ван тога, не бих могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да сад повежете откуд Вам та и таква сазнања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па ја сам у то време док сам био у Вуковару у више наврата, ја сигурно познајем човека ликом, али сад верујте прошло је доста година, да бих могао конкретно да се одредим и покажем прстом на тог човека, то стварно не могу, али с обзиром на та моја сазнања из тог периода Мића Медоња, верујем да је то човек који је био у саставу, мислим да је он био у саставу Територијалне одбране под Мирољубовом командом, то је оно што је у мојој глави. Не могу да га повежем са Станком, јер верујем да сам Мићу Медоњу, то су нека моја мишљења а верујем да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Дакле мене не интересује мишљење, него ме интересује податак одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може, ево не може да одреди он, управо то, он не може да одреди да то сад повеже како, шта, него само.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Па како тврди да је под Мирољубовом командом, зашто не под командом Пере Мијановића.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Оппростите, под чијом командом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Пера Миљановић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Перо Миљановић? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде у овој судници да је он нешто био задужен за позадину.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Можда по неком надимку бих се присетио али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тај део.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: За Перу Миљановића нисте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам ако случајно, јер ја нисам био присутан тамо, па ако је неко понављање Ви интервенишите. Ја бих питао у погледу личности Јована Дуловића, не знам да ли се сведок изјашњавао на те околности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто смо га и питали, сад не знам шта би Ваше питање. Питали смо га да ли је разговарао са Дуловићем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када га је упознао, да ли му је познато да ли је он дао било какву наредбу да сведок сарадник број «1», вози Дуловића негде до болнице и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То га нисмо питали заиста.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја мислим да сам одговорио на то питање. Никад нисам наредио сведоку сараднику број «1» да вози поменутог господина јер ја у то време нисам ни познавао поменутог господина, ако говорите о новинару Дуловићу. Све остало је плод неке приче коју сам ја чуо у Хагу и ја сам изнео своје мишљење, порекао сам то као истину и никад нисам наредио сведоку сараднику број «1», да вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вам нећемо, знате и ја сам се трудио мислим да сам у томе успео и колеге браниоци прошли пут, исто тако нису Вам предочавали било шта као неку тврдњу сведока сарадника, зато што те тврдње још у судници, пошто понављамо поступак, нисмо чули. Ми знамо шта је он говорио раније и Ви знате шта је он говорио и у Хагу а и код нас, јер сте имали те материјале, али кажем, ми ћемо се и даље ограничавати у том смислу што нећемо Вам сад износити као сигурне тврдње неке које још у ствари нисмо ни чули, јер морамо тек да их чујемо, али оно што имамо раније је основ да Вас питамо да ли сте евентуално сведоку сараднику наредили да оде на Овчару, питали смо Вас да ли сте му наредили да одвезе Јована Дуловића у болницу, ево сад смо Вас питали, је ли, дакле у том смислу можемо свакако са сведоцима расправљати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли је чета имала некакав персонални картон, евиденцију и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Чета којом сам ја командовао је имала одређену документацију које се воде у тој чети и та документација је још те '91., евентуално '92.године, предата на чување претпостављеној команди. Шта је, која је судбина њена даље била ја то стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико сте Ви имали активних официра под својом командом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Под својом командом сам имао потпоручника Хацић Елвира, који је заједно самном завршио боравак у Вуковару и који се вратио заједно самном у Београд, поручник командир I вода Воштић Радоја, он је погинуо после пар дана, он је погинуо 05.октобра, значи три, четири дана после нашег доласка, а водник Јовановић Дејан је наредног дана разболео се и отишао на лечење, а касније је одлуком команданта батаљона мајора Тешића, распоређен на другу дужност. Тако да је само самном био поручник Хацић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад да Вас питам, за овог сад покојног Воштић Радоја, командира I вода, шта је он био по чину?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Он је био поручник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Поручник. Реците ми ко је онда преузео овај I вод у командовању, ко је био задужен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: С обзиром да сам у самом почетном периоду борбених дејстава остао без два од три командира вода, командовање тим водом су преузели командири оделења, свако својим оделењем, на испомоћ сам добијао још неколико старешина који су били у неком краћем временском периоду код мене, али они нису командовали конкретним водом, него су извршавали одређене постављене задатке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, овде сте рекли да је командант батаљона Тешић, својом одлуком поставио не знам којег сад водника, можда то и није битно. Како је гласила та одлука, да ли је та одлука заведена, како иде та процедура такве наредбе у том персоналном смислу, рекли сте да је он постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви знате цео пут документације?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја знам да је водник Јовановић Дејан имао проблема са леђима, да се био укочио, да је отишао на преглед на ВМА, да је

добрио терапију, и сходно томе, пошто је он да кажем био способан за обављање одређених задатака који су могли у то време да му се повере, он је био колико се ја сећам придодат позадинском воду у саставу нашег батаљона.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине Радићу, овде је само битно како је то технички ишло, не знам мајор Тешић је донео одлуку да се овај сад тамо. Како на основу чега, где се то заводи, коме се налаже та одлука, како, јер Ви добијате то писмено, усмено, како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сам само усмено упознат са тим и чак се не сећам ни момента када ми је то саопштено али знам да је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У евиденцији Ваше чете, да ли остаје неког писаног трага?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Ради се о борбеним задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: И у борбеним задацима командир чете не води ратни дневник, него ратни дневник се води на нивоу команде батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљона па навише?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је. С тим што командир чете у својој радној бележници констатује одређене промене, задатке или наређења и дужан је да ту бележницу, али с обзиром да сви командири добијају по службеном броју те радне бележнице, они су дужни и да их раздуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, хтио сам и ја да Вас питам везано за Вашу радну бележницу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сам своју радну бележницу раздужио, значи у време када је она била попуњена, вероватно негде почетком или средином '92.године, шта је, каква је њена судбина била стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је она можда предочавана што у Хагу, или коришћена као доказ у поступку против Вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, она никад није коришћена као документ, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у овом Вашем поступку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, у Хагу није, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви видели било када и под било којим околностима па чак да ли су Вам у Хагу или било где приказивани неки снимци из болнице, где сте могли да видите сведока сарадника број «1» и господина Дуловића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Заједно њих двојицу не. Господина Дуловића сам видео на једном снимку чини ми се да се он сам идентификовао у току суђења на том снимку у некој наранцастој јакни. Тоба се сећам са суђења у Хагу, а заједно да су били сведок сарадник број «1» и он, то на том снимку нема. Бар ја мислим да нема, сигуран сам да нема.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, како су били обучени Ваши припадници, иначе активни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сам то покушао да објасним прошли пут а потрудићу се сада да то поновим. Значи војници су били обучени у СМБ униформу, мислим да је М70, зимску, међутим с обзиром да је то био један

јесењи са уласком у зимски период, врло често смо били изложени неповољним метеро утицајима хладноћи, киши и тако даље, тако да је општи став био заузет да војници могу да користе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли да, да могу да користе и неке друге одевне предмете.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, искључиво да не би дошло до масовног разбољевања или, значи у том циљу. Али су сви званично носили униформе М70, зимске униформе М70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И говорио је везано за сведока сарадника у том смислу и кад смо му предочили неке фотографије, браниоче. Пошто нисте били кажете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ја сам, могли сте ме одмах прекинути ако то већ, јер нисмо добили ове. Да ли је господин Радић имао некога везано за позадину, помоћника или нешто тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Формацијским распоредом у свакој моторизованој, односно пешадијској чети, постоји помоћник командира чете који у логистичком смислу дужи односно он је референт у чети и он у логистичком смислу дужи материјална средства. Значи та материјална средства не дужи командир чете, него у том, у мом конкретном случају то је био водник Стојановић Срђан. Он је дужио та материјална средства која су се налазила у мојој чети.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је, ко је био надлежан, да кажем, за персонална питања, да ли сте ту имали помоћника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На нивоу чете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Што се тиче свих персоналних питања одлуку о попуни, употреби кадрова и тако даље, о томе доноси одлуку, односно издаје наређење командант батаљона.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Командир чете нема могућност да врши попуну кадрова него поставља захтеве команданту батаљона, а командант батаљона својом одлуком, односно наређењем одобрава или неодобрава решавање тих персоналних питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте за време Вуковарског ратишта у Негославцима, у команди, било где на том ратишту срели генерала Александра Васиљевића или чули да је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: О генералу Васиљевићу имам само сазнање из Хага, никада га лично нисам срео нити упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ме бранилац подсети па бих Вас питао. Ви сте објаснили начин извођења борбених дејстава, улогу те јединице са којима садејствујете Мирољуба Вујовића и тако даље. Како се та јединица снабдевала са материјално-техничким средствима, типа муниције и других средстава. Да ли од Вас, од ове Ваше позадинске јединице, којом је командовао овај водник или на неки други начи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Они су се у почетном периоду колико се ја сећам попуњавали материјално-техничким и минско-експлозивним средствима

двојако. Из сопствених резервни, односно имали су сопствену попуњу а како је време борбених дејстава одмицало углавном су се снабдевали преко војске, односно на основу мојих захтева према претпостављеној команди. Значи ја сам вршио попуњу, тим материјалним, углавном минско-експлозивним средствима, односно муницијом, бомбама, зољама и тако даље, ја сам требовао и они су та моја требовања односно попуњу коју сам ја добијао од претпостављене команде користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то технички изгледа. Ви требујете, потпишете то требовање.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Пазите како је то ишло, ако дозволите. Значи ја смо издавао задатак воднику Стојановићу да он треба да од претпостављене команде одређену количину муниције, бомби, тромблону и тако даље, осталих средстава које смо ми користили и онда сам ја у складу са потребама борби које су се дешавале у неком периоду и то делио. Тако да сам делио равноправно и припадницима ТО Вуковар, и припадницима «Леве суподерице» и војницима који су били у мом активном саставу јер је то тако било пракса у том моменту да се то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли смо прошли пут расправили, нисам сигуран па неће ми нико замерити ако се можда и поновим. Каква је улога «Леве суподерице» и људи из «Леве суподерице» у време извођења борбених дејстава на овом Вашем правцу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам Милан Ланчужанин је захтевао да дође баш на тај правац, с обзиром, захтевао је када је био распоређен у састав I Јуришног одреда, он је захтева да дође баш на тај правац, с обзиром да се његова кућа налазила у једном делу који се звао Лева суподерица, и он је дошао на тај правац на коме сам ја, а та «Лева суподерица» је била задатком додељена на мом правцу, од стране команданта батаљона и уколико се сећам, да сам то већ напоменуо прошли пут, они су имали неколико борбених група којима су командовали Кинез, Цеца и још пар њихових командири и они су били укључени у борбена дејства те јуришне групе којом је командовао Мирољуб, значи он их је окупљао а у саставу те борбене групе или ми смо је звали група за чишћење. Значи с тим што су они имали своје посебно командно место на коме је био Милан Ланчужанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и са њима координисали на начин како сте нам оно објаснили, јел тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добио шифру на систему везе и онда координишете покрете.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи онолико група, рецимо две или три њихове групе које су ишле то јутро или неког одређеног дана у борбу, ја сам њима давао, само тим групама остале су групе углавном биле под командом Милана Ланчужанина. Он је само у почетку ишао у борбу колико се ја сећам, касније је ређе ишао, углавном су ишле група, значи једна којом је командовао Цеца, једна којом је командовао Кинез и још једно две, или евентуално три групе сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам што говори име Горан Стопарић?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Само из Хага. Ја се не сећам да сам ја њега сретао у Вуковару, не сећам се ликом, нити се сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете само из Хага, да ли је саслушаван.
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Само се сећам с обзиром да је он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем предмету?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, он је био један од потенцијалних сведока тужилаштва у Хагу и ја сам имао прилике да прочитам његову изјаву али с обзиром да он није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дату истражитељима?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, тако је, Хашким истражитељима, али с обзиром да он није позван као сведок од стране тужилаштва ја се нисам нешто много задржавао на тој његовој изјави.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема. Изволите.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Пропустио сам само да питам сведока, јер како видим из његове приче да је добро познавао Мирољуба, да су заједно чак и спавали у истој кући и ратовали, нешто је он о томе рекао, само хоћу директно да га питам да ли може да нам каже какав је Мирољуб био као човек и борац за време тих ратних догађаја, да ли може нешто о томе да каже?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Оно што ја знам Мирољуб је био изабран за командира чете као један од најхрабријих и најбољих бораца у саставу Територијалне одбране. Ја сам се лично уверио у његову храброст, и он је као такав у току извођења тих борбених дејстава и био такав, ја немам апсолутно никакву примедбу. Оно што ја знам и оно што је он радио у току извођења борбених дејстава, значи он је био изузетно храбар, коректан, извршавао је те задатке који су му били постављени у тим акцијама тако да.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: А односи рецимо према заробљеницима, да ли знате, јел имате нека та сазнања?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја немам сазнања да је он имао било каквих заробљеника и да је имао неки било какав.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала, само још једно. Знате када је ослобођен Вуковар?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 18.новембра.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Узмите то као репер па онда ми ако можере рећи, када сте након тога отишли у болницу, чули смо да сте били у болници?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то све.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само да питам, заборавио сам судија, не сећам се, кад је то, сутрадан, прекосутра, кад?
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Сутрадан 19.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко време, док нису дошли.
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Припадници Војне полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници Војне полиције.
АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврић.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пошто ја нисам био прошли пут, видим да сте расчистили око оног мог клијента, па бих ја овако питао једно питање. Да ли сведок, али са сигурношћу може да каже ко је све од ових окривљених учествовао у ратним дејствима, значи са сигурношћу да не буде некаквих. Од свих ових колико их имао овде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па ја бих молио појединачно да ме питате за сваког од њих, знам да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Са сигурношћу значи могу да потврдим за неколико њих за које ја лично знам. Сигурно да је то био Мирољуб Вујовић, мада ја нисам био изводио борбена дејстава заједно са њим, сигуран сам да је у борбеним дејствима учествовао и Станко Вујановић, мада се ограђујем, кажем ја га нисам видео, кажем нисам био присутан на том месту где је он, али знам сигурно да јесте. Сад мораћете да, знам сигурно за Кинеза за Цецу за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ваш што говори надимак Маре?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Маре је такође био један од припадника «Леве суподерице», ја тренутно не могу да се сетим његовог имена и презимена, али мислим да га знам, да бих могао да га препознам. Он је био исто један од бораца и са сигурношћу знам да је и он учествовао. Можда ако бисте ме подсетили још некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче хоћете да идемо редом или да га питамо за Јовицу Перића, да ли Вам што говори име Јовица Перић?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па не, ја бих редом, пошто сад не говоримо о Јовици, расчистили смо о Јовици прошли пут, он је, Ви сте, јесте Ви сте, сад редом, није сад битно због, важно ми је због неког другог предлога, ако Вам није тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево идемо редом, само да то пронађем. Чули смо за Вујовића, Вујановића, чули смо и за Ланчужанина. Перић Јовица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: За њега не могу да тврдим, мислим да јесте али не могу да тврдим јер не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Иван, тада Хусник Ивица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Исто тако, ни за њега се не сећам конкретно неког детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војиновић Милан рекли сте, Милојевић рекли сте, причали сте нам и о Златар Вуји да је рањен и тако даље, мислим да произилази из тога.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: За њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: За Шошић Ђорђа мислим да је његов надимак био Чича и он је учествовао у борбеним дејствима. Он је такође био припадник колико се ја сећам «Леве суподерице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, рекли сте нам и за Ђанковића, рекли сте за Драговића, говорили сте нам и о госпођи Калаби, али ево прецизно питање, да ли је она учествовала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: По свим мојим сазнањима она није учествовала у борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја се њега не сећам да је учествовао у борбеним дејствима а знам да је, значи све време оно које ја памтим он био углавном на том командном месту где су били он и Ланчужанин. Не сећам се, мислим, не знам, мислим да он није учествовао у борбеним дејствима него да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на за Љубоју а и за Радак Сашу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, Радак Саша је учествовао.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче већа, сада рече сведок да на почетку су се они снабдевали на два начина а касније наоружањем и овим осталим средствима. А касније да ли је то ишло само преко његове јединице или је постојао и неки други канал снабдевања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ишло је искључиво преко моје јединице, јер на том простору није било више ни једне друге чете, значи ја сам за комплетан тај правац који је мени био додељен требовао и муницију и остала та минско-експлозивна средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте требовали муницију и друга материјално-техничка средства и за правац Саше Бојковског?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је сваки командир понаособ радио за свој правац и за своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизности ради, добро.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само још једно питање. Ако се неко прикључује његовој јединици касније, да ли је могао бити искључиво наоружан преко његове јединице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Углавном су различите структуре које су долазиле на правац на коме сам ја био, доносиле наоружање. Ја из свог ресурса нисам имао нити наоружање нити остала материјална, односно неборбена материјално-техничка средства да било кога снабдевам или опремам, значи они су у свим случајевима доносили са собом, где су задуживали то наоружање и остала техничка средства ја то не знам. Значи ја сам их снабдевао само са муницијом и тим осталим минско, односно борбеним техничким средствима а неборбеним техничким средствима осим наоружања, односно неборбеним техничким средствима и наоружањем они су то на неком другом месту задуживали. Јер ја сам имао само број задужених пушака који су војници дужили и евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни, Ваши активни војници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Активни војници. Нисам имао неки вишак који бих ја могао да поделим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно. Добро. Ако нема, колега Баровић.

ПУНОМОЋНИК АДВ.БАРОВИЋ НИКОЛА: Питање је да ли је на нивоу батаљона у коме сте Ви били па и на нижем нивоу, односно на нивоу мањих јединица, да ли су постојали официри безбедности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На нивоу команде батаљона, постојале су, ајде да кажем у мирнодобском саставу на нивоу команде бригаде из састава органа безбедности команде бригаде, постоји официр који прати рад I моторизованог батаљона, на њега се везујем, то је био колико се ја сећам капетан Каранфиловски. Он је пратио рад, међутим из резервног састава након мобилизације у команду батаљона је распоређен капетан I класе Станишић, не могу да му се сетим имена, који је био значи из резервног састава мобилисан и био је у команди батаљона код мајора Тешића. Да ли је он био свакодневно или по којим је он задацима радио то стварно не знам, само знам колико се сећам тај човек сад ради у Југопетролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на нивоу чета?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На нивоу чета не. На нивоу чета значи из команде бригаде један старешина прати комплетан батаљон све чете из састава тог батаљона.

АДВ.БАРОВИЋ НИКОЛА: И у вези са тим још једно питање. Да ли су, односно да ли је Вама познато ко су резиденти били на нивоу батаљона и на нивоу чета па и водова службе безбедности, односно која су лица била резиденти ових официра безбедности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја то стварно не знам, то спада у домен рада органа безбедности, ко је ту шта радио то није јавна ствар, ти референти који се баве службом безбедности, односно који контролишу безбедност у поменутиим јединицама, с ким они сарађују и начин на који сарађују мени то није било познато.

АДВ.БАРОВИЋ НИКОЛА: То је све, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калањ.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само једно питање, да ли се сведок за време свог боравка у Вуковару сретао са Војиславом Шешељем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Једне прилике приликом његове посете у Вуковару на улици у пролазу, значи Војислав Шешељ је дошао у посету и та посета колико ја знам му је одобрена од стране команде Гардијске моторизоване бригаде, односно од команде оперативне групе Југ, том приликом је он дошао на том делу фронта да обиђе «Леву суподерицу», колико се сећам у његовом присуству је био присутан и мајор Тешић и том приликом, не знам у неко врло кратко време сам био и ја присутан ту.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је у вези ове околности сведок сведочио у Хагу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Значи био сам само питан, везан за његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Вујановић, јел тако? Господине Вујановићу, пре него што Ви, заузмите Ваше место наравно, можете мало и ближе прићи, чини ми се да Ви имате проблема са слухом, па можете мало ближе прићи, ево тим неких ближним микрофонима и мониторима. Пре него што

Ви почнете да постављате нека питања господину Радићу, само да Вам кажем да сам ја добио Ваш онај поднесак са доказним предлозима. Неке сам одмах онако на прву лопту, прихватио и већ смо писали, одговарајућим органима тражећи помоћ у том смислу, а за остале ћемо размислити, шта је прихваћено шта неће бити прихваћено отом-потом. Ето тако, само да знате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, у реду. Ја сам тражио и за ову пресуду из Хага на енглеском, није битно, ако могу да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то, то је дебело, 350 страна, нема потребе сад, мислим за неких месец дана биће пресуда на Српском језику, тако су ми рекли браниоци оптужених, можда и господин Радић може то потврдити, за око месец дана ће бити та пресуда на Српском па ћемо је добити и онда биће Вам лакше читати.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, плашим се да нам онда неће ни користити, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан свима. Кажеш да сам имао мању групу на правцу Зелене улице, код капетана Бојковског. Да ли знаш колико је бројала та група бораца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да, определио си се за мању групу, како сад то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То су моја сазнања која сам понео из Хага, читајући изјаву Стаматовића Зорана.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи из изјави а не са терена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, ја личних сазнања немам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел могу да му објасним господине председниче зашто сам ја имао потребу за том мањом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, то сада сведоку објашњавати јер са сведоком ништа тиме нећемо добити господине Вујановићу, то можете да објашњавате нама, знате, а сведоку нема потребе.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, само да му кажем да је и Тешић рекао да сам водио једну мању групу од тридесетак људи, значи мање од тридесет људи. Када си одлазио по задатак код Тешића, све до завршетка борби да ли си тамо виђао Јакшић, пошто си рекао да је то била заједничка команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Све до завршетка борбе виђао је Јакшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то да је Јакшић био тамо јако, јако често код Тешића.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево шта Тешић говори, да у месецу новембру Јакшић уопште није био у команди. Па да чујем коментар сад. Уопште није био у команди Јакшић, целог новембра, пошто је наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пробајте се сетити, Ви сте рекли да је Ваша последња практично борбена операција, не прву сте завршили, ону прву сте завршили 04.новембра.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04.новембра, и потом сте имали ону другу излазак на Милово брдо и да је то завршено 10., или 12.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 10-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10., ево сад ти датуми у новембру месецу сигурно је било потребе да будете код Тешића, па да Вас питамо да ли је тада тамо и Јакшић на том командном месту код Тешића тада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мени се чини да ни прошли пут, а сад ћу поновити, ја нисам могао да одредим време, знам у почетном периоду да је сигурно био свакодневно, а након тога ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ови датуми ове акције, разумете, ове акције и сигуран пријем задатака од Тешића да се иде на Милово брдо па онда то схватите само као неко подсећање да ли је тада и Јакшић био тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја то стварно не могу да одредим, жао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ако дозволите, мени је било скроз логично да га видим у команди зато што сам знао коју функцију обавља, да ли је то био овај или онај дан, то ми стварно у једном, након неког периода ми није постало важно где се он налази и да ли ћу га ја видети ту или га нећу видети ту. Ја сам знао да му место ту припада у команди I Јуришног одреда. Ја знам да то Вама овог тренутка не помаже ништа али и из тог разлога ја сад не могу да одредим да ли је он био или није, знам да је ту могао да буде и да му је ту било место, да ли је био у новембру и ког датума је био ја то стварно не могу да одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си приликом доласка код Тешића по задатке виђао и мене тамо у команди?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Не сећам се ни један пут да сам видео Станка.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си икад чуо или можда и видео да Јакшић мени издаје било каква наређења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Морам само да те подсетим, кажеш нисмо били никад заједно у акцији, били смо и то једном, на кратко, то је било један или два дана, то је било на Миловом брду Рале, кад сам звао помоћ преко мотороле Каменог, ти си онда дошао, «еј матори чуо сам да си погинуо» и тако то, само да те подсетим. Јел можеш да се сетиш, кад нам је тенк побего према школи па смо пуцали по њему?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не кажем да је искључено, али стварно не могу да се сетим, ја знам да значи након Милогог брда нисам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не морамо, да скратимо, да ли се само сећаш тог момента?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, на жалост Станко не сећам се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш ко је Милан Ивановић звани Чичак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био он и шта је радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам он је био везиста и долазио је неколико пута са тобом заједно у твоју кућу. Колико се сећам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Још једном, Милован, не Милован Чејић него Милан Ивановић, звани Чичак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Сигуран сам да сам га виђао, али сад Станко ван тога.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јеси ли га виђао можда у команди код Тешића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна да ли је Јакшић имао заменика?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па Тешић нам је овде рекао да је Чичак му био заменик и да је био стално у команди.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја стварно не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нам је рекао и Јакшић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нам је рекао и Јакшић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, па то је онда тако, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Чули сте, не сећа се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је по Мирољубовом рањавању Ђани ишао код Тешића по задатке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Стварно не знам. Ја знам да је Ђани углавном од мене добијао конкретне задатке а да ли је он ишао код Тешића то, ја га нисам никад слао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад си говорио да ће Мирољуб бити командант, наводно биће командант ТО, после кад се све заврши, да ли си чуо да ће он имати свог неког заменика или ниси?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја знам у неком периоду након рата да си ти био, чини ми се његов заменик, да ли је то тако или не, не могу да тврдим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, причам ти оно кад си чуо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ниси?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекао си да је Мире имао некад и осам група борбених, од три до пет бораца шта ја знам. Да ли је било ситуација да је он имао више група борбених у току акције и којом приликом је то било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја не могу да се сетим Станко да ли је било таквих прилика. Претпостављам да је то било највише, тих борбених група је било кад смо ишли од 08. марта, па свим оним улицама према «Левој суподерици» горе, ту је постојала потреба за највише борбених група, сад конкретно не могу да се сетим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то је онда број од 30 људи, сад ја не видим ту одакле Јакшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, оставите Ви рачун за Вас.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите рачунице за Вас.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како да оставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па човек је рекао од осам до десет.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Осам група по пети њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је рекао од осам до десет, Вујовић је изашао ту и подсетио га каже.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да то можда није било од четири до шест.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није рекао осам до десет, рекао је осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте нека буде осам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ајде добро, 30 људи у чишћењу, одакле сад онда она Ваша цифра од 100 људи да су активно учествовали у борбама односно чишћењу. Сад не знам, одакле та цифра од 100 људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То су моја сазнања Станко која сам ја имао из тог периода. То је моје мишљење, да ли сам ја у праву или нисам то ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Суд проценити.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, али управо ово побија то твоје сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања у овом смислу, да ли су стално једни те исти људи, једне те исте групе ишле у извођење борбених дејстава, оно се одвија даном за даном.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је можда било смене у смислу да сад неки људи који су јуче учествовали у борбеним дејствима данас одморе а да неки други данас иду у борбена дејства, разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Углавном су ишли, углавном су кажем ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једни те исти?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Исти људи, они су били носиоци тог чишћења они су били најхрабрији, они су то највештије, са њима је било најмање губитака и то је био основни разлог у моментима када је њима требао одмор, ми смо прекидали та борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле прекидала се борбена.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сам обавештавао команданта да нисмо способни, да одмарамо тај и тај дан људе, да ћемо наставити следећег дана, тако да. Углавном су кажем били носиоци једни те исти људи и они су се занављали на начин како су то њихови командири тих самих група који су ишли једном страном улице како су то они одлучивали, значи ја нисам никада улазио да ли у ту групу треба да иде не знам Радић Мирослав, или не треба да иде, то су одлучивали ти командири који су командовали тим групама.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си некад доживео да борци, мештани, Вуковарчани, добровољци одбију твоје наређење да неће да иду у борбу, да се свађају с тобом да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мештани не, мештани су били.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно. Да ли си икада ишо у акцију са капетаном Бојковским?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У акцију?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Он је био на свом правцу ја на свом.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш да је икад Ђани био снајпериста?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам. Знам да је Ђани носио аутоматску пушку, не знам да је носио снајпер.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си икад чуо од нас или на терену од било кога да добровољце неко назива «Шешелјевцима»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па не знам, међусобно, у међусобној комуникацији, припаднике «Леве суподерице» су називали «Шешелјевцима».

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам разумео, како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи припаднике «Леве суподерице» су називали «Шешелјевцима».

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко то, ко је то називао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Станко стварно не могу конкретно да кажем, у некој међусобној комуникацији. Ко конкретно, то су нека моја сазнања лична.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја то никад нисам чуо, зато и питам, пошто смо ми били на твом правцу тамо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си чуо пред крај борби или чак после борби значи до 24., да се десило било какво стрељање, не на Овчари, било какво стрељање и да су мештани у томе учествовали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Немам таквих сазнања.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад си довезао Мирета 14.11., навече да ли га после тога виђаш у неким акцијама, какве је имао обавезе, да ли га виђаш код Јакшића, Тешића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не могу да се одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, он није имао, господине Вујановићу ако сте слушали прошли пут, сведок је рекао да он више није имао после 14., или после 10., боље рећи.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: После 10-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао никаквих борбених акција али је Вујовић повучен, одлучено је да иде даље према центру града или како већ, како нам Ви већ рекосте, и тада је наставио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Дорбо, Мирољуб је рањен, ко сад, с ким контактираш ти у вези даљег дејства?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Са мајором Тешићем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А са Ђанијем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Морам, значи Станко још један пут да ти поновим, ја нисам имао ни један задатак више од свог команданта да ја руководим даљим борбеним дејствима после Миловог брда, ја то нисам радио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, а ко сад води ту групу уместо Мирољуба, јел знаш то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Знам да је водио Ђанковић.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, јел Ђани долазио код Тешића по неке задатке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, стварно то не знам, ја сам то већ један пут рекао. Ја га никад нисам послао нити сам ја имао било какве информације да ли је он долазио дал код Тешића, дал код Јакшића, дал код некога трећег, стварно то не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли ти је сведок број «1», значи он се овде изјашњавао да је био и курир, и твоје лично обезбеђење, а не обезбеђење оног што си ти објашњавао куће и страже, док си одлазио код Тешића, да ли је он одлазио обавезно с тобом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Није обавезно, с времена на време у почетном периоду, јесте после тога ја се не сећам, не сећам се да сам био толико ајде да кажем, да сам имао потребу да имам лично обезбеђење до краја боравка у Вуковару, мислим да се и ти тога сећаш.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Да ли си можда присуствовао у команди код Тешића где се расправља о смени Јакшића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где обично буде тај курир кад ти долазиш у команду код Јакшића, где он, иде с тобом у просторију или остане, где, како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам у Јакшићевој кући са леве стране.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не у Тешићевој, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тешићевој. Командно место Тешићево.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је кућа била Мирка Јагетића ако се добро сећам Станко.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Са леве стране чини ми се да је била нека летња кухиња или нешто слично томе, мислим да су ту били око куће, значи никад нико од тих пратиоца, курира и тако даље, нико није ушао са нама заједно на такав састанак.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е добро, сад са тог места од те летње кухиње до Ваше команде, да ли може да се ту чује некакав разговор?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Убеђен сам да не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си икад рањаван и да ли си неком приликом ишао у Негославце?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 10.октобра сам имао једну незгуду са пиштољем, био сам погођен у пиштољ и сведок сарадник број «1» он ме је одвезао у Негославце и након 45 минута до сат времена сам се вратио назад у Нову улицу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си икад наредио неком другом, сведоку број «1» да води неког другог новинара до болнице, ако није Дуловића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си сведока број «1» ангажовао око обезбеђења болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока сарадника број «1».

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведока број «1», да ли си њега ангажовао око обезбеђења болнице пошто си рекао да само активна војска иде тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не сећам се Станко конкретно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта ти радиш 18.новембра, твоје активности значи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На Миловом брду, до момента значи када је објављено да је град ослобођен и да су се противничка страна предала, након тога сам неким својим делом учествовао у извлачењу становништва који је дошао са друге стране реке Вуке, били су ангажовани, сва моторна возила из целог батаљона и углавном сам се налазио доле у центру где је то извлачење текло, укрцавање у камионе, превозење на Велепромет и тако даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад сам добро разумео, значи, прелазили су 18.новембра цивили са друге стране Вуковара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У поподневним и вечерњим часовима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, добро, значи, да, тако. Значи, ја могу да претпоставим да је у поподневним часовима било и наше војске преко моста. Ако већ неко мора.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам нису прелазили преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је за то време док сте Ви били код болнице, док није дошла Војна полиција, да ли је вршена каква евакуација људи из болнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, колико се ја сећам не. У неким вечерњим часовима, по мојим сазнањима значи из Хашког трибулана вршена је нека евакуација становништва које је било у болници а није припадало рањеним, болеснима и тако даље, значи то је становништво које се окупило у кругу болнице и ја имам сазнања да ту евакуацију организује Црвени крст Вуковара у сарадњи са војском, односно са командом оперативне групе Југ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је у болници били неких заробљених војника ЈНА, можда и Гардијске бригаде који су ту били збринути па су извучени из болнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, то је био водник Јовић и још двојица резервиста и они су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 20-ог, у преподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је то било баш 20-ог?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То су моја сазнања из. Ја сам био присутан ту и то су моја сазнања, мислим уобличена након свега овога што сам прочитао и видео у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били присутни када су они изведени из болнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Поуздано, гледао сам снимак њиховог излажења из болнице и знам да је то било 20.новембра, извео их је водник, старији водник Девећ Петар, одвезао их је кампањолом, он је био припадник ЛСАРТ ПВО, то је лаки самоходни дивизион противваздушне одбране којом је командовао чини ми се капетан Саво Цветиновић. Знам да их је Девећ Петар извео и одвезао кампањолом у Негославце и то је било 20.новембра јер сам тај снимак и гледао у

Хагу. А лично сам видео и Јовића и ту двојицу у болници, самој болници 19-ог у Вуковару, онога дана када сам ја ушао са војницима у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно што их се држи у болници ту ноћ?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам, значи са сигурношћу тврдим да су изведени 20-ог, јер сам тај снимак гледао у, моја су сећања била да су они изашли 19-ог, тај дан али сам касније видео да су они ипак изашли 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако Вас добро схватам, Ви сте то и видели кад су они.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Лично сам их видео у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 19-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте лично присуствовали њиховом извођењу из болнице сутрадан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте то само видели на снимку па по томе онда закључујете да је то било сутрадан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда можете то, како можете закључити по снимку да је то било сутрадан а не можда баш тог истог дана кад сте их видели, 19-ог?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Убеђен сам да је то 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви били у болници, у које доба дана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је било рецимо у неким поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био дан или ноћ?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Био је дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, био је дан када сте Ви ушли у болницу, дан је и кад се њих извлачи из болнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Јел разумете начин на који сам ја размишљао сад. Ви сте били у болници увече, ноћу, а видите на снимку да их се извлачи дању.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Разумем Вашу нејасноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то може бити само сутрадан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи на основу свих активности које сам видео на том снимку, закључујем и убеђен сам да је то било следећег дана, не тог дана. Значи мислим да Ви врло лако можете да дођете до тог снимка, тако да то може да се .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водник Јовић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Водник Јовић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове, да ли знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове? Не знате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тренутно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мислим да је Милисав али нисам сигуран. Он је значи првог дана уласка у Вуковару 02.октобра био заробљен.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад си примио наређења преко мотороле, као што причаш да идеш да обезбедиш болницу, одакле ти водиш своју јединицу, с којег места?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па они су се сакупили на Миловом брду Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ја знам да Ви имате проблема са ногом.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас, седите, примакните се микрофону боље, да Вас сви боље чујемо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си икада држао положаје на реци Вуки, заједно са јединицом капетана Бојковског?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На реци Вуци, шта значи то на реци Вуци?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи кад се спустило се до града, лево је Холивуд, десно је хотел, значи тај првац, овај то место. Значи на самој реци.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У Холивуду, доле у улици Ивана Горана Ковачића коју смо звали Холивуд, нисам никад држао положај.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, на самој реци да ли си био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ниси се, ти се ниси спустио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, испод Миловог брда, не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тешић нам је овде рекао да си ти и капетан Бојковски држали положаје на реци Вуки, 18.новембра кад се спустило у Вуковар.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ти знаш да је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја знам, ја знам, само овај суд не зна и зато морам Рале извини што те тако, тако морам рећ давим, али ја морам тако да те питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево Ви сад предочавате Тешић реко ово, и тако даље, а шта суштински тиме добијамо, што је битно јел он био на реци Вуци или није?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добићемо касније председнице у вези датума, ја само у вези датума нешто припремам па ако је то могуће, могуће. Исто тако је Тешић рекао да те је приликом његовог доласка до болнице тамо видео, Бојковског, видео је тебе и да је Бојковском наредио да обезбеди болницу а не теби.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То није истина.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То није истина. Мени је наредио а Бојковски је следећи сведок питаћете њега.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, када си дошао до болнице какво стање затичеш тамо, опиши нам мало, унутра, ван болнице, има ли гужве, има ли, шта има?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи у болници ја сам, чини ми се да сам то напоменуо а ево поновићу, значи преко средњег односно крајњег левог моста сам се упутио према болници, дошао са помоћне стране, значи не на главни улаз него на онај други улаз, у истом моменту је колико се ја сећам Тешић дошао са

два оклопна транспортера срели смо се испред улаза у Хитну помоћ, ту смо заједно сачекали да нам отворе врата, отворили су врата, заједно смо колико се сећам ушли унутра, за то време Хаџић и Стојановић су били са војницима и они су распоређивали војнике око болнице.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли има ту на самом дворишту, да ли има људи, да ли има Територијалаца, да ли има резервиста, да ли има каквих проблема, гужве у том смислу сам те питао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У смислу гужве и проблема није било никаквих, то гарантујем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли том приликом виђаш Весну Босанац, знаш ко је Весна Босанац вероватно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Приликом уласка у саму болницу знам да сам је у једном тренутку видео и исто тако знам да је Тешић одвео Весну Босанац у Негославце, даље шта је било и како је било, личних сазнања немам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То се дешава кад, у које време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па то се дешава у време, након доласка нашег у болницу, кад је она тачно отишла у Негославце и кад се вратила то стварно не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А значи вратила се?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Само знам да је Тешић дошао са намером да је одведе у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то говорите о том Вашем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, о личном сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ангажовању око болнице 19., у?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поподневним сатима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога долази, колико Ви ту боравите, рекли сте то, подсетите ме?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Неколико сати, после тога је дошла Војна полиција на челу са у то време капетаном Миливојем Симићем, и они су преузели обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су преузели? Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је. Значи за време боравка није се десило ништа непланирано и непредвиђено.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кажеш да си дан после ослобођења, обезбеђења болнице, ишао са Хаџијом у болницу, што си ишао ти?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Опрости молим те, понови ми.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекао си овако прошли пут, да си дан после обезбеђења болнице ишао са Хаџијом у болницу и био си тамо неких пола сата. Због чега си то тамо ишао, неким задатком или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не задатком, то је била нека лична самоиницијатива и лично интересовање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да си се задржао пола сата и?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Кракто време, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И шта, како сад затичете стање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па то се дешава исто тако, негде око поднева, следећег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око поднева?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тада дошли на главни улаз или на овај исти?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На исти, на помоћни улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На помоћни улаз?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су ту активности на том помоћном улазу тада у то време, има ли каквих активности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, ја се не сећам никаквих активности да су биле у то време, значи не сећам се да су биле било какве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према причи Богдана Вујића и неких људи овде, чули смо да се тада пре подне на том улазу за Хитну помоћ доле, доле има једна силазна рампа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Ја знам све то апсолутно све те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се вршила тријажа једне и ту су одређени људи у пет, шест аутобуса укrcани и одведени у касарну?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја Вам говорим о својим личним сазнањима, иначе то знам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тако чега се сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У време када сам ја дошао тога ничега није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није ни могло бити кад је болница већ евакуисана. То је моја тврдња, то је сигурно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић тврди, ево добро, да кажемо сведоку.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел могу ја да му испричам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић тврди да је болница евакуисана 19-ог, то је 19.?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, болница није евакуисана 19-ог, него 20-ог., 19., у вечерњим часовима је, значи ово Вам говорим не о личним сазнањима него о сазнањима и чињеницама које су утврђене у току процеса у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте, немојте онда, немојте из тога. Само оно што Ви имате као сигурна и чврста лична сазнања.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сам оградио одмах. Не, није, евакуисана је 20-ог., 19-ог., није евакуисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега то закључујете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Зато што знам да је евакуисана 19., моји војници Хација, ја, би имали било каква сазнања о томе, а ми их нисмо имали нити их

имамо сад. Значи у време нашег боравка није никва активност се дешавала у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би сте определили, Ви кажете поподне, па кад кажете то поподне сте дошли тамо и Тешић са два оклопна транспортера, кад би то било поподне? Био је још дан.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Био је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте рекли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи пре самог сумрака моји су се војници повукли из болнице, дошла је Војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте неколико сати. Значи то би било између, баш поподне од 12 па до сумрака. Добро, у том неком периоду.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја ћу Вам објаснити како се сећам тога. Значи сећам се момента када смо капетан Бојковски, односно Бојковић, нас двојица смо сами шетали кругом болнице, значи где није било, војници су већ били распоређени, нас двојица смо сами шетали и том приликом смо обадвојица нашли по два пиштоља одбачена од припадника ЗНГ, одбачена у самом кругу болнице, значи ми их нисмо могли наћи по мраку, него се сећам да смо нашли по дану, и сећам се значи да је то било време сигурно после 12 часова, можда је могло бити да се, ако већ морам да се определим негде око рецимо 14 или 15 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сутрадан кад сте дошли, кажете да је то било око подне, да сте на исти овај улаз дошли, никаквих активности није било, на том улазу за Хитну помоћ, а да ли је на оном главном улазу било каквих активности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам ту је било цивила и били су паркирани испод тог главног улаза су били неки аутобуси паркирани али мене то стварно није занимало, било ми је логично да се цивили транспортују возилима колико се ја сећам они су требали да се определе да ли хоће да иду у Хрватску или у Србију и те активности су биле координисане од стране претпостављене команде, ја се ту нисам ни уплитао, нити сам имао било какав задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад је на овај начин сведок објаснио, нешто зашта он сматра да је то било 20., а не 19., добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, али сам је рекао да је 20., поподне ништа није било у болници, значи и то што тврди сигурно, 20., је била евакуација болнице, а сад нам каже 20., ништа се није дешавало у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реко је шта се дешавало.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није, 20., ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, немојте сада да упоређујемо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 20., се ништа није дешавало, то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа на оном излазу тамо, то око 12 сати кад је он на оном излазу за Хитну помоћ, тамо ништа, овамо има нешто.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја хоћу да кажем Рале, слушај ме, 18., се дошло до моста, то знам и миц по миц се ишло пешице до болнице, транспортери су отишли како ти кажеш с леве и с десне стране до болнице, 18., сам ја Рале сеју моју довео из болнице на једвите јаде, пошто сам једва ушао од обезбеђења, једва, једва, 19., се дешава та евакуација болнице, пошто ја то сазнајем у касарни,

а не 20., зато не видим разлог зашто се сад, ја знам разлог зашто се померају ти датуми, али није, мислим да није фер овде према нама. Ако се не сећаш не сећаш, али да нешто тврдиш и сад кроз испитивање да то не можеш да потврдиш мислим стварно није у реду, нико не спомиње у било каквом контексту, ти си за нас херој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу ја искрено не знам зашто би се померали ти датуми, и искрено да Вам кажем, мени је потпуно небитно је ли то 19., или 20.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо да се нешто дешава, неког дана се нешто дешава то је суштина овог кривично-правног догађаја, наравно да ћемо утврдити уколико можемо и сигуран датум извршења евентуално кривичног дела, разумете, јел и то нам је поса, и место и начин и време и тако даље, али ево зашто Ви сматрате да се конструише, да неки сведоци помажу у конструисању тога да Овчара није била 19., евакуација болнице није била 19., него је била 20. Разумете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него нам помозите сад, дајте објашњење сад, помозите нам па ћемо да лакше расправљамо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ако нећете, ако не желите.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја могу само укратко, нећу тако ко мој адвокат. 20., уопште нисам био на Овчари, него сам био 19., а 19., су се спомињали неки кроз изјаве овде разних сведока, неки официри који су 19., били на Овчари, е сада ако ми утврдимо да је то 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево, господине Вујановићу, што Вам кажем да није битно, Ви кажете ја 20., нисам био на Овчари.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи ја 20., на Овчари нисам мого да видим Бору Јањића, коме сам бацио паклу цигара, који је био претучен и тако даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сам га видио 19., тамо на Овчари, причамо о истом, значи то је један дан, то је тај дан. Да ли је 19., да ли 20.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, али зашто, па чему онда толике измене сведока овде, е чему онда они бране датум 20., а што ја не бих бранио 19., е ако је то тако, онда би ми могли водити другу причу господине председниче, да ми признате да је то било 19., да утврдимо да је то 19., јер тамо су тада 19., тада што се то дешавало били многи официри овде, који се не спомињу да су били 20., ту је био и Мркшић и Аца Васиљевић, онда би ми могли сасвим другачије да причамо, а овако ја не могу да причам кад 20., није био овај, није био овај, па о чему да ми причамо онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте били кажете 19.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не кажете да сте тамо видели ни Мркшића, ни Ацу Васиљевића, ни, разумете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не кажем ја, говоре други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците да сте их видели.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Говоре други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте их видели, реците да сте их видели.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, ако нисам био 20., Ви ме онда ослободите пустите ме напољу, шта ћу ја овде. Рале које су твоје активности по повратку са обезбеђења болнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Лични или јединице?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, са јединицом а може и лични ајде.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Прикупљање, основна и тежишна активност је прикупљање материјално-техничких средстава, минско-експлозивних на правцу дејства јединице.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи то, то је 19. датум, јел тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је 20.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је 20?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је, 20., и наредних дана до повратка у Београду.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па сад си рекао да је обезбеђење болнице било 19?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је 19.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тај дан шта радиш, после обезбеђења болнице, ајде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, па ти и твоја јединица, у реду.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало улазимо у понављање, господине Вујановићу, зато што сведок се о томе већ изјашњавао. Баш смо га то питали, шта је радио тих дана.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Које су му активности даље, пошто је завршио обезбеђење болнице, њега лично и његове јединице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ево ја ћу поновити још један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, ја ћу поновити још један пут.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи након повратка јединице из болнице, јединица је добила задатак до команданта Тешића, да крене са прикупљањем материјално-техничких средстава, 19., није се кретало пошто је већ био сумрак и било је касно поподневно време, кренули смо 20., са том активношћу, ја сам, сећам се да сам се окупао у твојој кући Станко, да сам пресвукао маскирну, да сам добио маскирну униформу, да сам је обуко, да сам након тога отишао у команду код Тешића, разговори, задаци, ето то су биле моје активности. А не могу конкретно да се сетим, мислим да је 19., у вечерњим часовима да су се моји војници, активни војници груписали у две или три кућице, у две или три куће и да су ту већ ту ноћ сви преспавали на једном месту, значи да нису били

расштркани више по кућама где су давали обезбеђење већ да су већ у тим вечерњим часовима били на једном месту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Дорбо, доћи ћемо до тог. Питам те због овога, 19., навече, да ли се сећаш да смо у кући, тамо где си ти спавао а ја најмање за време рата, били моја сеја, ја, тата, Нада, не знам ни ја, Бојковски, не могу да се сетим свих лица и да смо баш управо због сеје још се славило. Ајде да кажем славило.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 19., навече, знам да си довео сестру, сеју да си довео у кућу и да је она била тамо, мислим да је у једном делу те вечери било како ти кажеш.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А следећи дан исто тако навече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашта га подсећате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Све време док нисте отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашта га подсећате, сведок нам је рекао где је био следеће вечери, али нашта, да ли Ви желите да га подсетите на нешто друго.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само мало председниче, ја нисам завршио, молим Вас само да, ја не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте да понављате господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не понављам, овај 19., овај 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви кажете а следеће вечери онда ја кажем сведок је одговорио на то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па није, кад је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је рекао извињавам се, нисам чуо, ево извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је био је код Вучковића на вечери.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да, па вечера може да траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код оног Вучковића, јесам ли добро схватио минобацачлија, господине Радићу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад нисам опет чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад опет нисам чуо шта сте га питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је прошли пут у децембру месецу да је следеће вечери био на вечери, код Вучковића, оног минобацачлије.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је, у реду је, и сад га ја питам после те вечере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви га сад питате а следеће вечери, ево рекли сте нам 19., тамо вечера, сеја дошла и тако даље, па смо славили у овој кући, а Ви га питате следеће вечери, ја Вам кажем одговорио је. И онда сад губим пола сата да Вам објасним шта је он то одговорио у децембру.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па сад ћу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте понављати, господине Вујановићу, немојте понављати.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад ћу доказат да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па верујте ми пуно тога сте поновили, нисам хтио да губим време на овај начин, него ајде, брже ће бити ако поново сведок каже.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Брже ће бити ако Ви мене не прекинете и све ће бит добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неће бити добро, кад стално понављате питања, или бар велику већину питања поновите.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево, али само ме пустите, занима ме да ми каже по повратку са те вечери од Вучковића, невезано за датум, кога затиче код себе кући, да ли виђа мене, сеју, Наду, тату, маму, Јанка, Марка, то ме само занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По повратку са те вечере?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја када сам се вратио са те вечере нико није био будан у кући и ја сам спавао у предњем делу куће, до улице Станко. Значи вратио сам се после пола ноћи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Неко време ближе зори и спавао сам у предњој кући, ко је био за то време у великој кући, ја не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је на вечери био с тобом и сведок сарадник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш у којој јединици је био Перо Циган?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Лично њега знам, али коме је припадао не могу да се сетим, да ли је припадао «Левој суподерици» или ТО, стварно не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: С ким си '97., '98., из Управе безбедности разговарао у вези Овчаре?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: '98.године у фебруару месецу разговарао сам са пуковником Бјелинцем и са пуковником, мислим да се звао Гајић, нисам сигуран.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел то био званичан позив, разговор или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је том приликом, да ли су ти том приликом предочавали имена сад овде оптужених?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не сећам се, мислим да не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Станка, Мирољуба, ето.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не сећам се Станко, мислим да не, они су тражили само од мене да ја изнесем своја сећања, нису ми предочавали никаква имена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је вођен записник приликом тог разговора?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си ти приметио у току рата све до Вашег одласка, мој однос са сведоком сарадником, да ли је био добар, одличан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, овај претрес је јаван, знате, стално имате тај проблем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја се стварно извињавам. Какав је био мој однос са сведоком сарадником број «1» у току дејстава и све док нисте отишли за Београд, да ли је био одличан, коректан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Оно што ја знам, мислим да је био коректан.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не сећам се да сте имали било какав сукоб.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сам ја или било ко од нас Вуковарчана из «Лево суподерице» могао твом војнику било шта да наредим, и у току борби и ван борби, било шта да наредим? Значи ја, Камени, Мирољуб, Ћани, Маре, овај, онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватио је сведок.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. То је логично, да ли сте то радили или на који начин ја то не знам, али по правилима војног ратовања не. Нисте имали право било шта да му наредите нити је он био дужан да изврши било какво ваше наређење.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли ти је било познато тада да сведок број «1» и Хација нису били баш у добрим односима, пошто сведок број «1» тврди овде да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тврди још, немојте тако, него. Мада то господин Радић зна шта је својевремено тврдио.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, однос Хације и сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта у том смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам, то што је тврдио сведок сарадник број 1, колико се ја сећам не одговара истини.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде немојте тако, мало пре смо оно исто, у овом смислу разговарали. Значи ми немамо још увек те тврдње.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока сарадника изнете у судници, тек треба да га чујемо, не знамо да ли ће он при томе остати или то поновити. Али ако Вас се пита, да ли Ви знате у каквим односима је сведок сарадник број «1» био са поручником или потпоручником.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Потпоручник Хацић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хацић Елвиром, онда нам Ви одговорите о ономе што Ви знате, да ли је тај однос био добар, лош или није. Да ли знате за неки сукоб између њих двојице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Моја су сазнања била да је тај однос био коректан, у противном поручник Хацић би сигурно да је имао проблема са њим тражио моју помоћ, а те помоћи он није тражио и ја сматрам да је тај однос био коректан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си икада чуо осим ово у Хагу, да је Станко Вујановић направио неки ратни злочин?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта си чуо по завршетку рата о предаји Митничког батаљона?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: По завршетку рата само да је постојала предаја Митничког батаљона, ни један конкретан податак везано за то нисам, до одласка у Хаг, у Хагу сам све научио. Односно све сам прочитао у Хагу, из разних докумената.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче ево сад долазимо до онога што ми нисте дали. Рале ти си овако, ти си 20.11., ујутру издао наређење војницима да скупе опрему и да се сместе у пар кућа и да буду на окупу, а не 19., председниче, да ли знаш да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша тврдња, јел тако господине Вујановићу, то је Ваша тврдња?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не тврдња, то је он рекао прошли пут, ево страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одма реците, реците нешто друго.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево на страни, само мало. Да ли знаш да су они то и учинили, и да ли те неко обавештава у вези тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Знам сигурно да су 20., скупљали опрему и знам сигурно да ме је Стојановић обавештавао, значи у тим периодима нашег виђења колико шта је скупљено и тако даље. Значи по реализацији тих активности ме је извештавао Стојановић, пошто је он, ти знаш, био мој референт, четни старешина.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А сведок број «1», и он учествује у том скупљању или је он с тобом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Он није био самном.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи он није, он је истом задатку као и остали војници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Конкретно да ли је био, где је био, на ком правцу је био, ја то, немам података, не сећам се сада. Требао је да буде заједно са њима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Још само ово у вези тога, па кад су те они обавештавали, ти си од 12 одсутан све до повратка са вечере, кад су те они то обавештавали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Станко ти врло добро знаш како смо ми функционисали.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знам, знам Рале, ето још само ово у вези тога и, нема никакав проблем. Да ли су те сутрадан обавестили или ту ноћ о реализацији задатака?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ти знаш да смо се ми сви кретали у то време по Вуковару који је био тад слободна територија.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да смо имали и радио-везу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Конкретно начином како ме је обавестио и у ком моменту ме је обавестио ја стварно, то је за мене била редовна активност и томе нисам придавао толико пажње да бих сад могао да кажем на тај и тај начин и у

том и том моменту, значи, тврдим да ме је Стојановић обавештавао о начину, количини средстава и тако даље, и да смо ми имали ту комуникацију везано, ја се сећам да је био проблем са неким минама, да је то требало вратити потхитно, а све остало ван тога се не сећам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Конретно не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рале, ево ја први пут чујем сад овде од тебе да смо ми имали своје минобацаче?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одакле ти та сазнања да су то наши минобацачи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да смо затекли минобацаче на оној ливади поред пруге испред Петрове горе, ја минобацаче у чети никад нисам имао, никад их нисам дужио, никад нисам имао послужиоце на минобацачима, а знам да су они коришћени у време и на правцу дејства који је мени био додељен и знам да сам одредио Хаџић Елвира да он буде тај, и значи још док смо били у Новој улици, пре него што смо ушли у Саве Ковачевића и остале оне улице према Левој суподерици, и осталим насељима, да је он руководио ватром тих минобацача. Значи они нису били моји, нити су мени додељени од претпостављене команде, нити сам ја подносио захтеве да ми буду додељени, значи они су били, мислим да су била четири или шест минобацача, мислим да су била четири минобацача 82мм, или два или четири 60мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што сте одредили Хаџића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Он је био једини официр који је на академији учио о минобацачима и једино сам њему веровао да ће он руководити ватром а да притом неће тући по нашим снагама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су људи који су били послужиоци на тим минобацачима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја то стварно не знам, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не формацијски, војно. Нису били Ваши?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из III чете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су били, у том смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тада и сада верујем да су то били припадници Територијалне одбране. Тада сам веровао и сад верујем да су то били припадници Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били припадници 80-те моторизоване, да су били припадници неке друге јединице.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар Гардијске бригаде, да ли бисте Ви могли да одредите Хаџића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. Значи, још један пут ћу Вам поновити, мислим да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео сам, нема потребе јасно ми је. Ово би у ствари било обајшњење господине Вујановићу, мада Ви кажете први пут чујете да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Стварно тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Још ако дозволите, ти минобацачи су подржавали нападна дејства на мом правцу, не на правцу Бојковић Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не на правцу Зиројевић Зорана, него на правцу напада III моторизоване чете, односно на правцу који је мени био додељен од стране мајора Тешића.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли остављаш могућност да је Сремско-митровачка бригада пре ваше бригаде оставила те минобацаче ту где су?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја стварно то не знам ко их је оставио, и да ли је нека формацијска јединица смела да их ту остави, али ја знам да сам их ја ту затекао, по мом доласку у Вуковар, 02.октобра.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, и сад тврдиш да је то од ТО минобацачи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Станко, тврдим да нису моји, а верујем да су били значи од ТО, ја знам да нису били моји а да није била ни једна друга формацијска јединица на том правцу која је имала у свом саставу минобацаче.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево твој командант батаљона Тешић, каже да ми као ТО нисмо имали минобацаче, већ сте ви имали формацијско оруђе 82 и 60мм, он је то рекао овде на сведочењу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам шта је он рекао, ја тврдим да то није било тако. Јер могу да набројим формацију, значи поред три моторизоване чете, била је батеријал минобацача 120мм, која је била негде између Вуковара и Негославац, којом је командовао Вучковић Давор, био је позадински вод којим је командовао Станчић Миливоје и била је противоклопна чета којом је командовао Копчић Слађан, значи то су формацијске јединице I моторизованог батаљона и тврдим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, али он је рекао овде 82 и 60мм.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тврдим да у формацијском саставу I моторизованог батаљона није било минобацача 82 и 60мм.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, то је рекао Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај Вучковић Давор, код кога сте били на вечери?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је. Он је командир био минобацачке батерије 120мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 120 милиметара.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је неко овде од оптужених, ако знаш био у мојој групи за време рата?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Могао бих само да нагађам, а то не желим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Само да ти предочим шта је овде рекао Панић Миодраг, да је евакуација болнице већ почела 18., 19. и 20., је то ишло мало шире. Ето само да ти то предочим шта је рекао Панић а и Јакшић је био 19., и говори да је остало нешто јако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, господине Вујановићу, немојте да сад то, да сведока бомбардујемо са тим, ево чули смо и питали смо, инсистирали смо откуд, то је његово да је то било 20., он је дао своја објашњења а то оставите за неку другу прилику.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, а и Тешићу није јасно на крају да ли 19., или 20. Да ли познајем Сирета Дамира?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је он био и где је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Он је био један од припадника ТО и био је борац у саставу једне од група које су ишле у чишћењу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли га је можда Мирета мењао кад је био рањен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Извини, понови питање.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Сирета мењао Мирољуба док је овај био рањен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико ја знам не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је он долазио на састанке код Тешића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Немам тих информација.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познајеш ко је Марко Црвар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Марко?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Црвар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвар.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Знам да је био полицајац, а све ван тога не знам, знам сазнања накнадно из Хага, али не бих о њима.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А тада ниси знао ко је Марко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Знао сам да је био полицајац и ништа више. Знам да је био на Велепромету и никаквих посебних сазнања о томе нисам имао, ко је, шта ради, које су му дужности и остало.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта се дешава рецимо кад неко од твог војника изгуби пушку, ко га задужује, ти или неко други?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Задужује га Стојановић, ако се дешавало да изгуби, али ја немам информације, ја немам личних информација да је неко изгубио пушку, можда му је била оштећена, или је имала неки квар, онда је у том случају Стојановић мењао ту пушку, од некога ко је био рањен, или некоме значи оружје које је било тог тренутка у саставу четне станице.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, Милојевић. Добар дан, укључите микрофон.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Желео бих да поздравим прво капетана Радића и да му честитам што је победио тај чувени, фамозни Хаг. Прво желео бих да ми објасни капетан Радић, какав сам ја био војник, да ли је икада имао проблема самном и да ли је икада самном разговарао по питању дисциплине из наше јединице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам, ти си био.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел може мало гласније само, слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону господине Радићу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се сећам, добар борац, командир групе, вредан, радан, никаквих проблема у време док смо сарађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то, само господине Радићу, ко је то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Милојевић Предраг-Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Онда бих хтео само нешто да кажем, пошто капетан Радић тврди да је Милово брдо било 10.11., не, Милово брдо је било, то је ради разјашњења и овог суда. Било је 13.11., јер тад сам ја рањен. Према томе ту се стално провлачи Милово брдо је 10., а оно је нека смерница у вези неких догађаја. Милово брдо је било 13.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није мени смерница никаква, лично, него.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, много је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок ево каже да је то било 10., по њему.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Овде је господин Радић рекао да су нас називали «Шешељевцима», из одреда «Леве суподерице», па бих ја питао да ли су мене називали «Шешељевцем» и како сам био обучен, да објасни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Немам та сазнања.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Карактеристике неке које су биле на мени док смо били тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га се сећате како је био обучен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја мислим да је он носио униформу СМБ, и да, мислим да је имао, ако ме сећање добро служи, да је он имао звезду петокраку, нисам сигуран али мислим да је тако.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па није тако господине Радићу, никада нисам имао СМБ униформу, имам слике коју ћу приложити овом суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, нема потребе господине Милојевићу, дајте питања.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Има потребе господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питања.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Тврдите да сте са сведоком сарадником ишли за Негославце када сте имали те проблеме дал сте рањени или пиштољ кад Вас је ударио, с којим аутом сте ишли и ко је возио ауто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ишли смо са «заставом 101» беле боје, пета врата су била скинута, а возио је сведок сарадник број «1».

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је он возио тај ауто и пре тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам не. Можда у неким ситуацијама али тај ауто је био намењен за превоз рањеника.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Нисам Вас чуо, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ауто је био намењен за превоз рањеника, и он се не сећа да је сведок сарадник број «1» претходно у неким другим ситуацијама возио тај ауто.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господин Радић тврди да је био на вечери два пута, између 18. и 20., тако сам ја бар схватио у његовој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него рекао је тачно опредељено кад, 19. и 20.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: 19. и 20.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 20. и 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. и 21., извињавам се, 20. и 21.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И 21?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ми каже које су то улице где је био и код којих људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо, слабије чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добили сте транскрипте.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је то улица Ослобођења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, улица Ослобођења.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли можете да нам поставите овде карту да ми покаже где је та улица, пошто ја тврдим да улица Ослобођења сумњам да постоји у том крају, постоји, Ви поседујете карту Вуковара овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо такву сад са улицама и тако даље, још из тог времена, то сигурно немамо.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А да ли може да ми објасни речима у односу на Нову улицу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Могу, ако дозволите. Значи када се од Тешићеве команде крене ка Негославцима, са десне стране после неколико стотина метара, налази се улица, и колико се ја сећам то је слепа улица, скреће се значи десно, а има, она је на «Г» онако колико се ја сећам. Ако се добро сећам, и то једна.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То је значи Светозара Марковића према Негославцима кад се иде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи из Светозара Марковића десно и онда та улица иде на «Г» и колико се сећам она је била слепа улица.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је организатор те вечере био Вуковарчан или неко Ваше војно лице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Вучковић Давор.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је господине.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Поручник Вучковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој вечери је био капетан Зиројевић, били су неки војници из састава батерије поручника Вучковића. Сад ја читам оно што и Ви сте прочитали сигурно, комплетна изјава, ко је био, где је било. Па каже и да су били, да је било вероватно и пар тих мештана који су били из тог краја, са Петрове горе.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли може да се сети било којег мештана из тог краја који је био на вечери?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја не познајем те људе, вероватно се неко може сетити.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А да ли сте Ви позвани од стране Зиројевића или од тог господина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Вучковића, док су били код Тешића на командном месту.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине, председниче, ја знам шта питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, одговорио је господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И сигуран сам да капетан Радић не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, одговорио је, ако је одговорио на то питање, ако је већ питан, немојте да понављате, па немојте да понављате питање, онда бисмо стварно могли у недоглед. Да ми лепо изађемо онда Ви свак да га саслушава, седне овде лепше је место за саслушавање сведока него тако, и онда свак да саслушава сведока поново. Немојте.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине ја нисам погрешно ако сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Дозет.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Који су мештани ту били и да ли зна неке мештане, он је изјавио, не само у овој изјави, него већ и у другим изјавама у Хагу исто тако, да су били неки добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја га ене бих то питао, нисам нашао за сходно да га питам да ли познаје, кад је ту у сопственом казивању рекао да је тамо био поручник Вучковић, било је не знам, вероватно и пар тих мештана.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Е па га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда како да га питамо а којих мештана.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па он је рекао вероватно пар, да ли зна имена, ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад каже било је тамо вероватно и пар тих мештана.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Судија, ја се извињавам ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите колегенице.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако ми дозволите председниче већа, ја Вас ипак молим да укажете могућност, да дате могућност Милојевићу да постави ова питања, њему су та питања важна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да понови ова питања?

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Не, него рецимо то конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да постави нова?

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: То конкретно питање које се односи на то који су то мештани, верујем да се и суду намеће питање, ако су ратовали заједно није баш да господин капетан не може да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али колегенице, ево сад причамо ми овако, ево сад нећемо да причамо с Милојевићем, него причамо ми, радимо оно што радимо и то дуго то радимо. Ако нам човек каже чини ми се. Не каже, било је, не знам, вероватно и пар тих мештана који су били из тог краја. Како сад да га питамо који су то мештани, разумете. Ево питао га је Милојевић и он је рекао не знам, не знам. Не зна људе из тог краја.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Никакав проблем, ја сам га питао и никакав проблем није, али ја имам право да га питам да ли зна име од неког мештана.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде немојте се понављати, схватате Ви господине Милојевићу, дуго сте у овој судници и схватили сте већ како то све иде.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па знам, али ја знам шта хоћу да питам господине председниче. Ја имам право да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, наставите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јер он говори о две вечере, сад га питам за другу вечеру, у којој је улици била та друга вечера, ко га је позвао, домаћин, и да ми каже шта је вечерао у оба две вечере? Ја се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви се сећате оне вечере и шта се јело, па сад.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја знам шта говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад питамо господина Радића, да ли се сећа шта се јело и једном приликом и другом приликом, и шта се пило?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не сећам се конкретно шта се јело, нити шта се пило, знам да је била вечера и знам да смо се дружили и да је једино важно било то што више нема рата. Повод је био тај, конкретно шта се јело, не сећам се.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А не знате где је улица та друга, ко Вас је позвао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово код Зиројевића, ево пита Вас то Милојевић, код Зиројевића?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Код, не Зиројевић је присуствовао првој вечери, сад о другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али другу је он организовао, тако је рекао човек, сутрадан.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, ко је био на тој другој вечери, и шта се вечерало? Нема одговора.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Имам одговора, имам одговора, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Било је на месту где је Зиројевић спавао, где је била његова осматрачница, мислим да се та кућа звала по објекту «Цепелин», сећам се да је била у кухињи вечера, да су ту били неки његови припадници из његовог састава, да ли су они били из резервног састава или из његовог активног састава, сећам се једног пиштоља са седефастим корицама, и то је све чега ја могу да се сетим. Шта се јело том приликом, шта се пило, тога не могу да се сетим.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине Радићу, да ли је био још неко осим вас двојице као официра с вама на вечери?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не зна да ли из резервног састава или из редовног састава али било је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, и не знате и то је одговор. Сад ћу га питати овако, господине Радићу да ли смо ја, Ви, Драговић, Цеца и Камени у периоду од 18.-21., да га проширим, икада заједно били на вечери, код било које, у било којој кући, ево да Вам кажем и круг, у круг Нове улице и окол. Да пробате да се сетите у вечерњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево, добро, ево одговорили сте Ви ове две, 20. и 21., па Вас пита Милојевић да ли је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, разумем шта ме пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 18., да ли сте икада били у ситуацији да будете на вечери и набројао је с ким, Милојевић, Драговић, Ланчужанин?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја се не сећам конкретно да сам био са њима, знам да је у том периоду значи након ослобођења да сам свраћао на разна места, да ли се том приликом вечерало, пило, пила кафа, или само причало и тако даље, ја сад не могу да се одредим, али не сећам се поменуте ситуације коју инсистира Милојевић, значи да сам ја био са њима на некој од вечера, ја се стварно тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ви се не сећате, а да ли искључујете могућност да се то уопште десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сећа се господине Милојевићу, не сећа се.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, подсетићу га ја господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То дозвољавам, изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не само да ћу га подсетити, постоји жена која је била и надам се да је ово још један већи разлог да суд уложи максималне напоре да се разреши овај чвор, јер то несећање мене кошта 20 година робије, а ја знам да сам био са господином капетаном на вечери. Ради комплетног подсећања хоћу да кажем шта смо јели, кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочили му ми то све.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми му то све предочили, па каже не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хоћу да му предложим, можда ће му се сећање вратити, у том погледу, јер ја знам да говорим истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петао и црвено вино и Радојка Вучковић и све му је предочено и он каже, знате, читали смо транскрипт.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А да ли знате где је улица Супанцова, господине Радићу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мислим да је то улица прва паралелна са Новом према, да је она била на правцу дејства Зиројевића, ако се добро сећам Стјепана Супанца, значи прва паралелна са Новом.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Тачно.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На правцу дејства Зорана Зиројевића, његове чете.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И да ли сте икад у тој улици били на вечери?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Стварно се не сећам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Овде бих замолио да се господин Дрговић позове, да се позове господин Камени и господин Љубоја Маре, а имамо ми још сведока господине Радићу који су Вас видели на тој вечери, а желели би с Вама да се суочим господине капетане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо прилику, наравно.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато име Латиниовић Бора, и шта знате о њему да нам кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Осим тога да знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо имали, да ли и сада на пулту имамо онај списак.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо, али сте имали прошли пут, па претпостављам да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Осим тога ја не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте Славице ставите то ту за сваки случај, па господине Милојевићу, да водите рачуна шта говорите и како говорите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, ја сам се извинуо, погрешно сам господине председниче и одмах сам се извинуо. Према томе нисам намерно урадио да бих то. Што се тиче минобацача, желео бих да разјасним овде што се тиче минобацача који је овде био споран, ми смо имали минобацаче у оквиру наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је питање, да ли сте ви имали?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, не да разјасним. Ми смо имали минобацаче у оквиру наше јединице где је командовао Хација, те минобацаче је заробио господин Драговић у акцији Цветног насеља, два комада, и два су донешена раније, ја не знам одакле, тако да смо ми имали четири оруђа у саставу наше јединице којом је командовао господин Хација из Гардијске бригаде у саставу још неких људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово тамо, ова ливада, где већ говори и тако даље.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, ради разјашњења.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја једноставно ако он тврди да је то тако, могу да прихватим, ја немам никаквих сазнања о томе, ако тврди да је то тако немам разлога да не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јесу ли заробљена на Цветном насељу, господин Драгојевић је заробио од 82 и од 60. Желео бих да се суочи са господином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се СУОЧЕ оптужени Милојевић Предраг и сведок Радић Мирослав који окренути лицем у лице један према другом исказују:

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја те нисам довео у ову ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо то, господине Радићу, не чујемо, микрофом ближе микрофону. Изволите, господине Милојевићу, реците у лице господину Радићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине Радићу, на вечери смо били ја, Ви, капетан, Камени, нас четворо код госпође Радојке, подсетићу Вас одмах. Прошли

смо кроз двориште Васе робије, ако се сећате, изашли смо на ону улицу, а то је последица те вечере била Драговићево лупање ако се сећате, када је разбио у штабу и истерао оне госте који су били позвани и Ви сте јако добро упознати са тим. И после тога смо ми заједно отишли код Радојке Вучковић, ушли смо у просторију с леве стране, седели сте с леве стране стола, овако, госпођа у једној шерпици, то није вечера, оно класична вечера ако се сећате, шерпица била је нека супа, црно вино смо пили јер није било вина, ништа друго, био је неки петао, пиле заклано и кромпир. Ту смо причали и све што сам рекао то је истина господине Радићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се све дешава, само му реците?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И то се све дешава када смо се вратили са хангара то јест од хангара, са Овчаре, то се тада десило. Е сада, да не узима пошто овде нема 19., тачан, нема 20., тачан, ја то све још увек мислим да је 19., ал је редоследом догађаја то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око, реците му и то, колико сати?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја мислим негде око 19 часова, у лице ако можете да ме гледате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Рекли сте када смо се вратили са Овчаре, ја на Овчари никад нисам био.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То знам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мени је стварно жао али ја се те вечере не сећам, не сећам се тих детаља које ти описујеш.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Овде ме гледајте.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не могу да се сетим свега тога, стварно ми је жао што је то тако, али ја се тога не сећам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине ја Вас разумем што морате да лажете, ја Вам кажем лажете. Били смо на вечери господине Радићу, ја схватам разлоге зашто Ви то не говорите сад истину. Али смо били на вечери, та жена и ти људи из Хрватске ја ћу их позвати, они ће некад морати доћи, не знам што се бламирате, не знам шта Вам је толико страшно да кажете истину.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Све што сам рекао је истина из мојих сећања.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Све што сам ја рекао је истина из мојих сећања, не само из мојих већ и сећања других људи и ствар је у томе што су, оног кога Ви кријете, а Ви кријете Вашег војника, ја разумем и зашто га кријете, у потпуности разумем, зато што, а да не кријете можда би било и неких последица. Ви кријете, а тај војник мени и мојој фамилији намешта 20 година робије. Већ сам је добио, а никада нисам то урадио и лежим овде 5 година невин као и Ви, па нека је Вама на образ и Вама и Вашу војничку част и Вама као човеку, зато што овако сведочите, а позаћемо надам се и ту госпођу Радојку, и још нека лица која су Вас видела на вечери господине капетане, видела. Немам више шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо Вас.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Имате ли ми одговорити још нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Могу само да кажем да никада никога нисам крио, нити бих то урадио.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине капетане, ја сам с Вама провео и били смо јако блиски, имам 20 слика с Вама, Ви добро знате то, све што сам рекао да сам рекао истину. Кријете сведока сарадника и то у томе и јесте, а кријете, не знам зашто кријете вечеру, кад је то тачно било. Било је тачно тада, када сам ја рекао, пробајте да се сетите, ипак сматрам да имате још увек савести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас, чули смо.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Немам више шта.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тврдим да не кријем никога.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А ја тврдим да не говорите истину.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Жао ми је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не треба да Вам је жао, имате двоје деце ја имам четворо, Ваша су плакала, и моја плачу, али у зору се мрзне и на крају бич пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Истина мора да изађе господине капетане, не смете да лажете, моја деца немају леба, ради таквих одговора, како Вас није срамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Милојевићу чули смо Вас.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја тврдим да ја Милојевић Предрага нисам довео овде, нити и тврдим.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не поставља се питање да сте ме довели.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тврдим да ни једно слово нисам изустио да би нанео било коме штету, нити Милојевићу нити било коме.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Нити Штуки.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи сведока сарадника.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Немојте да причате тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ви нисте мене оптужили али немојте да кријете истину, кажите истину, срам Вас било. Ја сам завршио господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није готово молим Вас, има још једна ствар која је врло битна а коју нисмо у суочењу расправили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милојевић тврди да је сутрадан након догађаја на Овчари рекао капетану Радићу, да је његов сведок сарадник, да је број «1», то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је он то негирао, да видимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, прихватам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Сећате се, то је било дан, после, два, срели смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте сутрадан.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Из изласка Станкове куће, када сте били бесни, псовали сте, ја не знам ради чега, али сте рекли ову реченицу и то сам сто посто сигуран «чувам га цео рат да се не окрвави» то сте рекли милијарду посто, али не знам да ли је то било на Овчару, и Ви знате да је то истина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То није истина.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Капетане, има још нешто што ја треба да кажем, али нема више потребе ово је довољно.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Сад, овог момента и пред овим судом све реците.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел можете Ви да се закунете да сам ја нешто слагао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја говорим на основу својих сећања.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел можете Ви да се закунете да сам ја слагао нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тврдим да никада нисам изговорио ту реченицу везано за сведока сарадника.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја тврдим и спремам сам о мом трошку, ја и Ви, на сваки споран део да идемо на полиграф, да видимо ко од нас двојице говори истину. Ја то смем господине, и смем да Вас погледам у лице увек.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: И ја тебе исто.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Доста сте ми зла нанели, војска ти Ваши војници које кријете, које кријете, Ви знате истина да другачија. Знате, зашто не кажете тако је било како је било, довешћемо ми ту Радојку.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На основу чега тврдиш ти да ја знам каква је истина, на основу чега, на основу којих сазнања?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: На основу сазнања зашто, ја причам о истини.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: На основу чега тврдиш да ја кријем било кога?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само полако, хоћеш да ти одговорим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: На основу тога што ти знаш добро шта си рекао, знаш добро шта си рекао, да си рекао за Штуку, да га чуваш, мени се рекао Радићу, мени си рекао и још на једном месту, још на једном месту, пробај да се сетиш где си ми казао, пробај да се сетиш. Али мање више важнији Штука, много је важнија та вечера.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја тврдим да се вечере не сећам, тврдим да то што си рекао везано за Штуку нисам изговорио, а да ли је она била или није ти то најбоље знаш. Ја је се не сећам, да се сећам те вечери не постоји ни један једини, ни најмањи разлог да не бих то потврдио.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине Радићу, надам се да ће доћи лице у којој смо кући били, баш се презива Вучковић, за дивно чудо сличност, из улице Станка Ступанца, број 4 или 6, та жена ће доћи, о чему ми причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, понављамо се.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Има још сведока војника који су Вас видели, јесте ли Ви свесни тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу понављамо се. Хвала. Можете ићи.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је, ево јавља се.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Мени је жао шта сте ми све урадили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја ти ништа нисам урадио.
ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Мени је жао шта сте ми све урадили, зло сте ми, уништили сте ми породицу, фамилију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочење завршено, господине Милојевићу.
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не,
ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Неистина лажи.
СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, суочење је завршено.
ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, држи ме за руку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви њега. Руковање је обострано држање за руку. Видим јавља се господин Ланчужанин, да ли још неко има, и Вујо Златар, и Вујовић и Драговић и Атанасијевић, сад је 12.05 часова. Направићемо 20 минута паузе.

Председник већа у 12,05 сати издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,35 сати.

Нема нам колеге Тодоровића, пуномоћника оштећених, али му је ту торба. Браниоци сви ту, изузев, уместо колеге Вујина, јел тако, Мара Пилиповић. Добро, ко ће Вас мењати, Машић, добро око 1, нећемо ми завршити до 1.

Наставићемо саслушање сведока Радића.

Оптужени Ланчужанин, питања.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Немам питања, само два, три коментара, поздравио бих капетана Радића и честитам му слободу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Хвала.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Капетан каже да је Мирољуб координирао мојим јуришним групама, то морам да негирам, да кажем да то није тачно, јер Мирољуб није могао да координира нити командује, нити било шта ради по том питању са мојим јуришним групама. Тачно је да смо се договарали заједно са капетаном о планирању акција, и правцима кретања и тако то, а координирао сам, искључиво сам ја координирао са мојим јуришним групама. Толико о томе, а што се тиче ове вечере, вечера јесте била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево да чујемо Радићев коментар.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи у самим акцијама доласком «Леве суподерице», Ланчужанин и.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мало гласније молим те, само.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ти си и једна група твојих командира дошли код мене, колико се ја сећам на један састанак, где сам Вам ја дао један конкретан задатак да пређете у Цветно насеље, ако се сећаш тога.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тачно тако.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Том приликом ви сте самостално изводили борбена дејства и имали сте претрпљених губитака, један поручник је нестао у тим борбеним дејствима и ја ни дан данас не знам која је била његова судбина и од тада сам ја вршио координацију у самој акцији, односно у самим борбеним дејствима у којима су као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након погибије тог поручника, након погибије тог поручника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја не знам да ли је он погинуо, заробљен или, мислим да је његово име било Раде, али то ће се Милан боље сетити од мене. Након тога значи, ја сам вршио координацију у току саме акције.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Са свима нама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је, а за комплетан, значи за комплетну ту ајде да кажем Јуришну групу или ударну групу или групу за чишћење координацију према мени је имао Мирољуб. Значи ја могу да прихватим Милане твој коментар, значи да сам и са тобом координисао у односу на војнике, али говорим о самој конкретној акцији у току извођења саме акције, односно самих борбених дејстава, ја сам се обраћао Миробу а нисам се обраћао теби, значи осим тада када сте ви кренули у то Цветно насеље, и после тога шта се дешавало ти то добро знаш, ако то можеш да прихватиш као неко моје објашњење.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Могу да прихватим то у потпуности јер само да прецизирамо то око те прве акције. Артиљеријска припрема је била 30 минута пре значи нашег уласка у Цветно насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би се то дешавало, то Цветно насеље и тако даље?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То је био 20.новембар, значи два дана по доласку мене и мога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.октобар.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Октобар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобар, и тада је и нестао тај поручник?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога иде ово на начин како то каже господин Радић?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тачно тако, али само да разјаснимо да не би било забуне овде, договор је био код мене у штабу, увече смо седели и договорили, значи иде артиљеријска припрема 30 минута, ја улазим у Цветно насеље а Мирољуб иде лево према улици Саве Ковачевића, ја улазим у три правца а ти са твојима улазиш у два, тако је био договор, и ја сам нормално после завршетка кад је истекло 30 минута те артиљеријске припреме по договору кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да смо то расправили.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јел нећу да чекам да се непријатељ, да изађе из подрума да дигне главу па да пуца у мене, нормално ја сам прешао да извршим

свој задатак, међутим Мирољуб је мало закаснио и остала је ватра сама на мени и то је тако испало, тај пута испало је тако, значи није било координисано како треба и то је у праву Радић и од тада је он вршио координацију између нас свих, а координација између мојих јуришних група и мене вршио сам искључив ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да смо то расправили господине Ланчужанин.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Желио бих да кажем господину Радићу, ваљда је познато и њему а и свима овде присутнима да сам ја ипак жртва као што је и сам Војислав рекао на свом суђењу, њега и његовог суђења. Значи, па што се тиче тога свега желим да кажем и у вези ове вечере, ова вечера јесте била Мирославе. Била јесте и био си присутан на њој, ти, не знам тачно који је дан био, да ли је био 20., 21., 19., не знам, али је била сигурно вечера и ја сам то у свим својим изјавама тако и реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приметили сте да је господин Радић опредељен у том смислу, 20., код Вучковића, овог минобацачлије, Давора, јел тако, 21., код Зиројевића.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви ту не можете да се определите кад је то било, али је било.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Али не код Зиројевића и код Вучковића него код Радојке, баш код те жене, за ту вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он негира да познаје уопште било какву жену и тако даље.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро, ја само желим да кажем. А што се тиче термина «Шешелјевци», нико нас није звао «Шешелјевци» моју јединицу, нити је могао да нас зове, јер то је ту потврдио и Тешић мајор, односно генерал и генерал Панић да су му термини потпуно непознати и једном и другом а да је то случајно било, он би имао страшних проблема ту са другим добровољцима, мени су сви добровољци у то време били добродошли, ма којој политичкој паритији припадали, то мени уопште није било у интересу, ја сам био мештанин и било ми је у интересу да се Вуковар ослободи што пре, да помогнем у томе колико ја могу. Толико од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто господине Ланчужанин?

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Немам ништа, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Дозволићете ми само једно. Значи према одреду с којим је командовао Милан Ланчужанин, одред се звао «Лева суподерица», и ми смо тај термин у некој нашој комуникацији користили, ја само, када сам говорио «Шешелјевци», тај термин је ајде да кажем, провлачио се некако, ми га нисмо користили као термин у некој међусобној комуникацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте да су га користили они.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Али него га је, мислим, ту је било много структура, ајде да кажем од онога народа који су ту живели, ја сам тај термин чуо

«Шешелјевци», неко је рекао е они «Шешелјевци» ови они, и тако даље, али то није термин који смо ми користили у комуникацији ја између Милана Ланчужанина или у оним борбеним, они су за мене били одред «Лева суподерица», не знам да ли то појашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је, а да ли је то термин ево, који сте Ви користили у разговорима са Тешићем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не, они су били «Лева суподерица».

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тај је термин настао после рата, и то много после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: И то не што се тиче конкретно моје јединице него неких других јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала можете. Драговић.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Пре него што бих поставио питање сведоку, и ја бих желио да му честитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Драговић Предраг.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Желео бих да честитам сведоку, капетану Радићу што је доказао своју невиност у Хагу и победио неправду која га је снашла и исто тако се надам да ће и овде проћи свака онај ко је невин. А сад бих поставио питање. Колико је трајала акција ослобађања Миловог брда? Дуго, један два, три, ако може да се сети.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам један дан је било насеље Бошко Буха а следећи дан одмах Милово брдо, мислим конкретно само Милово брдо је трајао један дан и то је било готово у току видног времена, ако већ треба да се одредим, до неких можда два сата рецимо, евентуално најдаље до три сата у току тог дана.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвала. Председниче већа, ово сам питао због сведока сарадника број «2», пошто је рекао да је мене први пут видео и упознао у тој акцији ослобађања Миловог брда, а ја сам тад био у болници на ВМА у тој акцији нисам учествовао. Сад мени уопште није било јасно, координација Мирољуб, Камени, ово, оно, сад бих ја овако конкретно да питам, да ли је капетану Радићу познато ко је мени био старешина за време борбених дејстава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Непосредни Милан Ланчужанин.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: А ко је био старешина Милану Ланчужанину?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Милану Ланчужанину је претпоставени био мајор Тешић.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Тако је колико ја знам. Е сад овако, да ли је мени или Кинезу или Марету у било којој ситуацији могао да изда наређење Мирољуб Вујовић или Станко Вујановић, односно Јакшић или било ко из ТО Вуковара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Конкретно по субординацији не.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвала лепо, ништа више. Председниче већа, мени у оптужници пише да сам ја убијао тамо на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо шта пише.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: По наређењу, хоћу да кажем, не знају моја деца шта пише. У оптужници пише да су мени наредили Мирољуб и Станко да ја

убијам тамо на Грабову, значи они мени то нису могли наредити, значи ако се докаже да сам ја то чинио, чинио сам својевољно, јел тако.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам да ли је то питање за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, није то, то није ни питање.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, не, подносим ја коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментар је то.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Е овако, да ли је сведоку познато, да ли је уведен као доказ у списе Хашког трибунала, да ли је уведена изјава сведока сарадника број «1», или није?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Он је сведочио у судници у Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је сведок рекао, он је сведочио тамо.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: А не знате да ли је ушло у списе, дал је у пресуди, или је, ми имамо информацију да је суд одбацио његову изјаву, да је Хашки трибунал одбацио његову изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићемо пресуду, добићете и Ви пресуду, па.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хтео сам да питам још нешто, кад је сведоку предочена фотографија сведока сарадника број «1» тамо она фотографија и он је тамо рекао нешто, кад за појасом, неки употребио израз фишек за бомбу. Пошто сам ја био на ратишту, ја нисам никад чуо да постоји фишек за бомбу, нити је то ко имао, оно је футрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као футрола, добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Футрола и пиштољ. Па није добро, а сведок је рекао сарадник да никада није носио пиштољ. Због тога хоћу да кажем да фишек за бомбу не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ону фотографију.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јесте, ништа више. Да и ја хоћу да кажем та вечера је била и ја исто ко и Камени не могу да тврдим да је била то вече кад смо били на Овчари, значи не могу да тврдим, да се закунем, а вечера је сигурно била, ја могу да се сетим, јер знам како је дошло до те вечере и могу да кажем. Да ли је била 20. или 21., значи не могу да кажем, али на вечери смо били сигурно и ја сам донео из винарије из тамо где је Вуковарски, из подрума нашао сам нека стара вина, стара 15, 20 година и донео сам једну бутелу, или бутелу како се каже, црног вина, и знам да је од алкохола само то било на тој вечери и није ми битно на крају крајева, сматрао сам да та вечера није битна за ово кривично дело јер нисам био сигуран које вечери је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Али били смо сигурно на вечери, мислим небитно за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам, Вујо Златар. Господине Вујовићу, Ви сте постављали питања, да дамо осталим људима прилику прво па ћете онда и Ви добити поново прилику.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Исто ћу да честитам Радићу на изласку, ослобођењу што оно рекли, надам се да је имао среће што је био у Хагу, да је био овде не би био

ослобођен сигурно, барем из искуства знам. Ја бих једно питање, најпре подсећање једно, Радићу рекао си да си био на ВМА, код мене ниси био, то знам да ниси био код мене, а да ли се можеш сетити 19.12., са капије, ја сам дошао на капију, нисам имао ни личне карте ни ништа, из болнице сам ишао, 19.12., Ви сте већ се вратили из Вуковара и били сте тамо, са пријавнице Војна полиција је звала лично Вас. Да ли ми може дозволити, пошто каже има један цивил ту, каже хтео би да посети Вас и Дујаковића сам тражио лично да посетим, Ви сте рекли дозволите му да дође до спаваона. Дошао сам доле до ваших спаваона и ту сам био са Дујаковићем и с Вама, 19.12., са једном штаком дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли на те околности да се не сећате тако чега, прошли пут у децембру, сад ово схватите као подсећање оптуженог Вује Златара, са овим детаљима овог типа, је ли, па да ли Вас то евентуално може подсећа на такав неки сусрет, 19.децембра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мени је стварно жао, ја тога не могу да се сетим, знам сигурно да је много људи долазило и рањених и да је било велико интересовање да се виђамо и знам сигурно да су долазили, ако то Вујо тврди ја могу то да прихватим, али се ја тога стварно не сећам, знам да су људи долазили, да су долазили и до канцеларије и до спаваоне, али мени је стварно жао, ја тога конкретног детаља не могу да се сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли се можете сетити кад Вам је погинуо војник Николић Ђорђе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Кад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 10.октобра.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Кад, десетог?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Октобра.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Како је погинуо човек, јел знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Погинуо је од последица дејстава минобацача 82мм, у време када сам ја био у Негославцима, када је мене сведок сарадник број «1» одвезао у болницу у Негославце. Значи по мом повратку лично сам га ја затекао у дворишту куће у коме се налазио он и још неколицина војника који су ту били. Претпостављам да су они коментарисали моју повреду и да су били групно на једном месту и да је тада пала минобацачка граната.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли је то оно кад је рањен и Војиновић Милан, њих више у групи је било, кад је и Шекуљица мали, и још је њих ту било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Када је рањен Шекуљица, то је тад било тог тренутка. Знам да је Шекуљица Душан тада био сигурно и то је било тада је погинуо Николић Ђорђе.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро. Реците ми од чије је то гранате било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па ја нисам био ту, али сумњам да у истинитост тврдње коју сам прочитао, сведока сарадника број «1», да је то била граната испаљена од стране послужоца минобацача 82мм, којима је командовао Хаџић Елвир. То се наводи као разлог због чега њих двојица нису били у добрим односима и ја у ту тврдњу сумњам, мада немам никаквих аргумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли о тим својим сазнањима и у реду.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: 24., да ли сте Ви дозвољавали Вашим војницима наоружање као трофејно или било шта да понесу у касарну или себи, или било шта, или су они то морали остављат у Вуковару, одузимали им или било шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Морали су оставити у Вуковару, мада не искључујем могућност да је неко нешто, ми смо вршили смотру по доласку у Београд, вероватно, можда неко се снашао и нешто затајио, притајио, али то нисмо дозвољавали.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, то сам због оне пушке што је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам, знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: И још једно питање. Да ли сте Ви долазили на прославе у Вуковару или прославе, или овако после?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Дошао сам следеће године и знам да сам био '94.године.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: '94., да ли сте видели сведока сарадника број 1?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мислим да је био и један и други пут.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли Вам је причао да је био још неки пут у Вуковар, овако мимо тих прослава? Да ли имате нешто, дружили сте се, били сте код њега на свадби и то.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Верујем да је био, мада не могу ништа о томе конкретно да кажем.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа више. Желим све најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прве године на ослобођење кад је био капетан Радић, да ли сте имали онда бркове, да ли сте носили бркове?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Стварно се не сећам, извињавам се. Мислим да нисам више носио бркове, знам да сам их носио у Вуковару али након тога мислим да их више нисам носио.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А кажите ми, на тој вечери, да ли сте онда имали бркове или нисте имали бркове?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Оппростите, нисам чуо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На тој вечери у Вуковару, то што се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој вечери?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па на којој је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На којој је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па био је на две. Говорио је о две.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ето рецимо, на оба две.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да ли сам носио бркове? Да носио сам бркове на оба две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже био је у Вуковару и имао бркове.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Бркове сам обријао по доласку у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, ето.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На тој вечери реците ми, тој другој вечери, сад не знам која је прва која је друга, нисам добро слушао. На тој другој вечери да ли је имао маскирно одело на себи или свечано одело војно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је кад је обуко, кад је добио и кад је обуку маскирну униформу, рекао је то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али не, нисам ја разумео, не знам, нисам чуо то. Мислим за то вече, то ме интересује.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 19., сам обуко маскирну униформу и њу сам носио до повратка у Београд.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли знате којим именом су називали Хрвате у Вуковару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Опростите?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Каквим именом су називали Хрвате у Вуковару?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Усташе.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала. Да ли сте Ви то лично чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Опростите?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви то лично чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевић, мало само се одмакните од микрофона, јер не ваља ни бити преблизо, значи то је сувише, то је много, онако нека средња удаљеност, најбоље ће регистровати.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Да ли сте Ви то лично чули и када и где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што то има сад везе?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Чућете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај кривично-правни догађај?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: За овај кривично-правни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, у вези овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то он лично чуо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте пошто Ваш, да пошто Ваш бранилац неће ништа да пита, ово су све јако важна питања.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ма не интересује ме бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их дозволим.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не мора он ништа ни питати, ја не тражим да он ништа пита, реко сам да његово не признајем ништа. Нисам добро разумео.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, чуо сам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. 20., да ли је 20., 19., небитно, нисам добро разумео, да ли сте били капетан I класе или капетан само, по чину?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Капетан.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Капетан. Да ли сте знали ко је Мирко Војиновић, звани Чапало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Шта нам можете о њему рећи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не знам да ли је учествовао у борбеним дејствима углавном знам да је носио аутомат М-57, и мислим да је чувао себе највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: М-57, аутомат М-57?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, то је један стари аутомат, користио је пиштољску муницију 7,62мм, шмајсер, тако су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шмајсер, тако је, шмајсер, то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли знате која је његова сад судбина?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Знам да је у болници искочио кроз прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо и ми, добро, знамо и ми.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зашто ме прекидате. Да ли знате ко је Зорић Стево, звани Чево?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не могу да се сетим никаквог податка везаног за њега.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Територијалац је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се човека, па сад.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кажите ми та друга вечера, ако се сећате, нисам баш добро разумео. Докле је била та вечера, до колико сати, отприлике, до поноћи, докле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Стварно не могу да се одредим, знам само да је била у тој кући у којој је био Зиројевић, ја мислим па рецимо ето да је било до неких касних вечерњих, стварно не могу да одредим, не могу да се сетим тачно до када је трајала.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли сте имали прилику у Хагу да читате моју изјаву од 15.11.2005., изајвљену овде пред овим судом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, имао сам прилику да прочитам, али с обзиром да она није била да кажем интересантна у правцу моје одбране нисам је користио и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине судија, да ли би ми дозволили да приђем код господина Радића, па да му нешто кажем, чекам ову прилику 16 година, 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да му нешто кажете?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па да, мислим везано за предмет, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците шта да му кажете, питање, шта?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па везано за питања, али нешто сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, имате ли питање? Немате. Коментар.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па јесте, да ме човек види из билижег и онда да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је о Вама што је рекао господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро да ме види из ближе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не може.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не може.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја Вас молим да га пустите с обзиром да чега 16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећу да га пустим зато што господин Атанасијевић би овај предмет и овај процес у свом делу сам да води на начин како он мисли да то треба.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја само морам да се браним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: принуђен сам да се браним сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не могу овако, хоћу човека да гледам у очи и да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није суочење гледање у очи, радња гледање у очи. Радња говорења у очи, господине Атанасијевићу, не може, хвала лепо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па да видим дал ме човек позна, то хоћу да видим да приђем, да видим дал ме човек позна па ћу му онда рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, погледајте га. Да ли познајете овог човека. Погледајте га, познајете, не познајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да Вам кажем сад, погледајте ме, окрените се према мени, да Вам кажем, имао сам дужу косу те кобне вечери о којој се спомиње овде, дужу косу сам имао, имао сам црвену мараму око главе, имао сам браду. Дал ме се сад можете онако некако сетити и ако је прошло пуно времена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Жао ми је, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је те кобне вечери са Радићем?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не дозволите, зато сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте реците.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато сам хтео. Те вечери кад је било то дешавања не Овчари, о том причам, мислим о том дану, о тој вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: На једно место, у једно време, на неки индиректни, да не кажем директни, индиректни начин сте ми спасили живот. Па зато сам Вам сад описао како сам изгледао да покушате да се сетите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Жао ми је, али стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радићу, према микрофону се окрените. Господине Атанасијевићу, у неко време, на неко место, на неки начин, можда индиректно. Шта то значи?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево сад ће да значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнесете тврдње, кажете било то, то и то, сећате ли се тога, ако је то важно уопште, ако је то битно, ми немамо појма о чему причате.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Како није важно господине судија, када сам чекао то 16 година, како није важно, 17 година. Хтео сам човеку да се захвалим и

хтео сам да му кажем да ми је драго што је изашао на слободу, и само да знате једну ствар добро се добрим враћа, само сам то хтео да кажем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има од оптужених питања? Има Војновић, има Маџарац, изволите господине Војновићу.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ја се извињавам јел ја могу сести, јер ми је јако тешко стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, седите, наравно. Погледајте само овог човека господине Радићу, да ли се њега сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо мало говорили о њему, можда рекосте, можда кад бих га видео, али добро.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Управо сам изашао, господине судија, ја сам управо изашао зато да поставим господину Радићу питање, где је он мене и упознао и да демантујем да никад нисам био код Мирољуба Вујовића у јединици ни пре, ни за време, ни после рата нисам био код Мирољуба Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није ни рекао да Вас је упознао, каже само то је чуо.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не, он је то чуо, знате шта, то мене веже за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Мићо Медоња, господине Радићу, Мићо Медоња.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: То је Милан Војиновић звани Мићо Медоња, ако Вам нешто значи. А сад сте добро чули кад је Вујо Златар изнео да је био Милан Војиновић код Вас у јединици, јел нас је било четири на том потезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо то сведоку, чули сте то, то смо коментарисали са сведоком и кад је Ваш бранилац постављао му питања, предочили смо му управо то да Ви тврдите да сте били тамо при кухињи а после да човек шиша војнике. Значи у тој некој позадини код Пере Миљановића, а он не зна ни Пере Миљановића, добро.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не знам Перо Миљановић од кога је добивао наређења мене то није инрересирало, ја знам да је Перо мени био командир, односно мене је распоређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он не зна ни Пера Миљановића, шта ћемо сад.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не мене него све остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни важно господине Војновићу.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Е толико, ја демантујем то одлучно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. можете се вратити. Маџарац.

ОПТ.МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Да никад нисам био код Мирољуба Вујовића ни пре, ни за време, ни после рата, ни код капетана Радића, никад га нисам видио, желим сад да га поздравим у име свих нас који смо били тамо, који смо морали бити и они који су нам помогли у то време, свака му част као капетану, што сам чуо о њему, али га ја никад у животу нисам видио. Е толико, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Ја ћу кратко само, немам питања за господина Радића, први пут и човека видим, у овој судници, само један коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Само један коментар. Прошли пут сте исто господину Радићу рекли и нама је врло битно око тих минобацача и данас се доста око тога говорило, па ако је потребно да дам коментар пошто ја најбоље знам око тих минобацача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Ја сам био директно задужен за обезбеђење управо тих минобацача да не би дошло до неке диверзије, јер је ту била огромна количина муниције. Од првог дана од кад су дошли она је, та јединица је била Југословенске народне армије, па све до преузимања под Гардијску бригаду, све до њеног краја. Значи од почетка до краја била је под командом Југословенске народне армије, нико други није могао да командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево Милојевић каже то су били наши минобацачи.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Узети су, заробљени и предати тој војсци, не његови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој војсци?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Југословенској народној армији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже њихови минобацачи.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Њихови су заробљени, они су их заробили и придодали их, ја имам фотографију те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комае придодати, ко су послужиоци на тим минобацачима?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Резервисти из Србије, из Оџака, из Београда, са разних страна, мислим да је било и два, три човека из Србије који су накнадно придодати зато што су дошли нови минобацачи па им је требало људи који су били по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војсци не може да буде оно придодати, знате придодати. Него се придода тој чети, том воду, разумете. Значи конкретно се придодаје, ту нема импровизације.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него или су придодати Радићу, његовој чети, односно његовој Јуришној групи или не знам ни ја другој, трећој.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Радићу, Радићу, њему је било, јер ја сам са господином Хацићем на осматрачници наводио те минобацаче, јер је било, дејство је било управо у рејону моје куће највише, моја кућа се налази у Саве Ковачевића где су се изводила борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су резервисти господине Мацарац, ако су послужиоци на минобацачима резервисти.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста мора бити у некој војној јединици, не може да буде нигде.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Колико се сећам, да ли Сремска Митровица или једна јединица из Крагујевца, не могу сад то да повежем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад већ нешто тако.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Али сто посто то знам, јер ја сам био, имам фотографију од целе те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ово схватите као подсећање. Да ли би то могла бити нека војна јединица Сремска Митровица, Крагујевац, а не ТО Вуковара или «Лева суподерица» како Милојевић каже?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја желим само следеће да кажем. Значи, ја никада нисам добио наређење од мајора Тешића да задужим ту јединицу, значи ја сам је затекао на положајима мојим доласком, искористио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дошли сте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Дошао сам 02.октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02.октобра.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У раним јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта су онда, «Лева суподерица» је дошла 20.октобра.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 18., су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18., и заробили минобацаче, а Ви затичете минобацаче које су они заробили 18., Ви сте их затекли 02.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Дозволите. Значи пре нас, пре доласка Гардијске моторизоване бригаде у тај реон, ја само имам посредне информације да је ту боравила нека јединица из Сремске Митровице ЈНА, ништа везано за ту јединицу ја не знам, осим сазнања да су они ту боравили и да су се одатле извукли. Да ли су они оставили те минобацаче или не, ја то стварно не знам, али значи, мојим доласком 02.октобра, у раним јутарњим часовима, знам да су постојали ти ватрени положаји, са којих су дејствовали, да ли су они дејствовали одмах 02., ја мислим да нису, већ неког од наредних дана су почели да дејствују и када сам ја добио информације да они могу да дејствују ја сам тада упутио Хацића како би он руководио ватром, јер сам се бојао управо тога да ти минобацачи не би тукли по нашим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би ти минобацачи ту, и што би сте се Ви бојали да ти минобацачи не туку по вашим положајима ако је то нека војна јединица која није Вама придодата из неке Сремско-митровачке бригаде или из неке Крагујевачке бригаде. Остаје ми нејасно, зашто бисте Ви свог официра упућивали тамо, по чијем овлашћењу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Дозволите, значи они се налазе на правцу мог дејства, значи налазе се, правац мог дејства је био од Петрове горе према насељу VI Пролетерске дивизије у том моменту. Значи у то време ни једна активна јединица ни из Митровице, ни из Крагујевца није тада била на том правцу дејства и у том реону. Значи они су почели са употребом, ја имам посредна сазнања из Хага, да су тим минобацачима послужиоци били и из «Леве суподерице», био је сведок који је тврдио да је он био послужиоц из «Леве суподерице» и он је говорио одређене околности на ту информацију, значи оног момента када сам постао свестан присуства тих минобацача и да могу да их искористим у нападним дејствима који су се изводили на мом правцу ја сам одредио официра који је познавао рад са тим минобацачима и био сам сигуран да ће он користити те минобацаче у духу борбених дејстава. Ако сам био довољно јасан и прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не баш, да ли сте са Тешићем разговарали о томе ко су ови, на мом правцу су, има минобацача на мом правцу. Ко су они, ко њима командује, шта ја са њима, како садејствујем, и тако даље, разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Пазите, значи минобацачи су били, ватрени положај минобацача је затечен 02.октобра, када сам ја дошао. 02.октобра и можда наредних дана, два или три, они нису били у функцији борбених дејстава, али смо их активирали, односно ко их је тачно и ког тренутка активирао ја не могу да се сетим, али знам да сам одмах по сазнању да имамо могућност рада са тим минобацачима, ја сам одредио потпоручника и он је од тог тренутка па до краја борбених дејстава радио са тим минобацачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су они практично под Вашом командом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи они су били под мојом командом, ватра из тих минобацача је била онако како сам ја наређивао потпоручнику Хаџићу. Ако сам тражио подршку на том и том правцу он је ту подршку остваривао. Он је требовао муницију за те минобацаче, значи на најлегалнији, ја нисам могао да добијем муницију за те минобацаче, осим да требујем из позадинских органа који су мени ту муницију касније достављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Имате ли још нешто да питате, прокоментаришете?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Немам, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: У почетку су била четири минобацача, придодата су два од 120мм, не знам да ли то капетан Радић зна и ова четири што су они заробили, и на крају је било 10 минобацача. То знам да од почетка до краја била под њиховом командом, то је сто посто, и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вас одредио тамо да обезбеђујете те минобацаче, господине Мацарац. Молим.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Па Галовић, па то је преко пута мог стрица, одмах прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Галовић?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да. Па то је био мој реон, тих сто метара у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: И свакодневно сам био с тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Још неко, ако нема више никог. Оптужени Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан (Мирољуб Вујовић-оптужени). Ја се извињавам само пар питања, ништа, овај. Отварам лап-топ али брзо ћу бити, минут, два. Пошто је сведок рекао да смо ишли у првим борбеним редовима, ко је обезбеђивао, односно ко је наредио, командовао, односно ко је распоређивао војску на ослобођене делове заузетих тих праваца које смо ми заузимали као такозвани чистачи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је распоређивао?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војнике на заузете правце, значи што смо ми ослободили у чишћењу, назовимо, то је такозвано, војнички термин чишћење. На те заузете правце.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи у домену, то је било у домену моје одговорности, с тим што је у време када је дошао један батаљон резервиста из Крагујевца, одред значи, а који нису били из састава 80 бригаде, у једном моменту је заједно са њима координацију вршио Зиројевић Зоран, значи на мом правцу, тако да је и он у једном моменту распоређивао тај Крагујевачки батаљон, а обезбеђење је такође било у домену моје одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су људи, припадници којих јединица су сад обезбеђивали оно што су ове Јуришне групе, или како је већ, нападне групе, како су се звале?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Сви остали који нису учествовали у тим борбеним дејствима, значи у нападу они су давали обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви остали који нису учествовали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је, тако је, и активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници, припадници Ваше чете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је, и добровољци и припадници «Леве суподерице» за групе које су они, где су њихове групе ишле у чишћењу они су то, значи остатак «Леве суподерице» је обезбеђивао тај део територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, достигнуте те.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је, достигнуте линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Линије.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу овај моменат само искористити, пошто сам поставио питање 19.12., 63 страна, 35 ред. Рекао сам, подсећања ради, да ли се сведок сећа да сам ја рањен 04.12., у VI Пролетерске дивизије, лапсус сам направио, није 04.12., него 04.11., 04.12., нису ни операције, па сведок одговара да се сећа да је то 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна кажете?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страна 63, ред 35.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шездесет?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Три, 19.12., па то ово задње, ред од 35-37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па само лапсус сам направио, уместо 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте направили лапсус?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, уместо 04.11., ја сам рекао 04.12., све остало је исто. Може се закључит касније али само то да се ради о 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није, то се стално провлачи да је то 04.12., то оно друго рањавање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, зато што је интересантно, и 04.11., и 04.12., разумете. Због тога само напомињем да се ради о 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у VI Пролетерске.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа, да ли је то када је га је мајор Тешић обавестио да иде код Кадијевића, да ли је то било, односно који је то дан било. Само мало овако да, извињавам се. Да ли се сведок сећа, да ли је то било у

преподневним или послеподневним сатима када га је мајор Тешић обавестио да иде на пријем код Кадијевића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико се ја сећам ми смо били сви командири чета на реферисању, односно на командном месту код мајора Тешића и он је том приликом рекао да следећег дана он иде на пријем у Генералштаб, односно код генерала Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је било то вече, да ли је то било пет, шест, седам сати, стварно не могу да се сад одредим, али је било значи на том реферисању, када је он то рекао, и колико се сећам после тога је он отишао. Мислим да је отишао у Негославце, нисам баш.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је то било сутрадан по напуштању обезбеђења болнице или исти дан, или неки други дан? Па да то само објасните.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је било сутрадан.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи по напуштању обезбеђења, сутрадан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20., то онда значи 20?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте напустили рекосте 19., обезбеђење болнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20., увече на реферисању код Тешића, Тешић Вам је рекао да иде сутрадан на пријем код Савезног секретара.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је било тако је 20. Само, 20., је то било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпостављам да је Вујовићево питање, ако није, онда је моје. Да ли је Вујовић тада тамо код Тешића на том реферисању?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја се не сећам да сам видео Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Тешић тада рекао да треба и Вујовић да иде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је рекао за себе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, ја нисам знао, мислим да нисам знао да иде и Вујовић. Ја сам то тек накнадно сазнао да је он исто био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И ја сам се изненадио пошто сам ја ујутру добио униформу, нисам ни знао да идем код Кадијевића, него су ми донели нову униформу, што сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте причали.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. Да би се разјаснило нешто само, сведок каже, значи говори у изјави, сведок каже да је било говора да ћу ја бити нови командант, што значи да ја нисам био, већ се причало о томе да ћу ја бити. Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расправљали смо то господине Вујовићу и немојте сад да понављамо, немојте само да понављамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто, негде се говори овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је употребио, сведок је употребио термин словио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта, извињавам се нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте, ја сад.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево транскрипт 19 страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Употребио је термин словио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу Вам прочитат овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радићу, да ли сам у праву, сећате ли се, не сећате се. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Транскрипт.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, да, сећам се.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, транскрипт 19.12., страна 15, ред 14, овако, «па након повратка са ВМА не знам да ли је то био први, други, трећи или пети дан, али то је сигурно било у том периоду, пети дан је већ после престанка борби» Ви говорите, онда он каже «ја кажем условно не могу да се сетим тренутка када, али знам да је било говора о томе да ће Мирољуб бити нови командант ТО», значи страна 15, ред 14. Па онда Ви говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, управо тако.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је. И у више наврата говори причало се, то је само једном тако, да ли је лапсус направљен, или овамо, онамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај стране 13, и почетак стране 14, ових транскрипата од 19.12.,

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Код мене је 14 страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако сведок «смене команданта ТО нису значи биле у мојој надлежности, ја опет кажем знам из својих сећања да је пред сам завршетак борбених дејстава Мирољуб Вујовић словио за новог команданта ТО уместо капетана Јакшића, из разлога што припадници ТО Вуковара нису били задовољни са ангажовањем самог Јакшића у борбеним дејствима».

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е, сада Ви настављате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако. И онда иде ова прича.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, па онда га Ви подсећате да се разјасни да употребим Ваше речи, Ви говорите, «ево имамо сад овде два датума, 04.11., његово рањавање, 14.11., повратак, 18.11., крај борби, кад би сад ово било по Вашем сећању то да је он словио». Значи говорите пошто је пет дана немогуће да сам ја тамо, ја сам на ВМА, и он поново говори и говори, он је чуо а не, наставите молим Вас, Ви сте сад стали ту, наставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, тражим сад.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па онда каже, «па након повратка са ВМА не знам да ли је то било први, други, трећи или пети дан, али то сигурно било у том периоду након», па је стао «па не може пети, пети дан је већ после престанка борби», «па добро ја, да, да, ја кажем условно не могу да се сетим тренутка када, али знам да је било говора о томе да ће Мирољуб бити нови командант ТО-а», да ће бити говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да је било говора, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном, господине Вујовићу, мислим да је ту све јасно, али ево ја ћу дозволити да поново сведок Радић да објашњење. Мени је јасно, из ове приче мени је све то јасно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи да ли сам био командант, да ли он зна да сам ја био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радићу, јесте ли схватили суштину приче?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да, дозволите ми следеће. Значи ни једним мојим гестом, а мислим да сам био и прошли пут јасан, ја нисам тврдио да је Мирољуб Вујовић постао командант и да сам ја био сигуран у то. Значи, то су биле информације које сам ја у то време чуо, ја нисам видео његову наредбу. Ви сте ме питали да ли је та наредба некада осванула у Хагу, она никад није осванула у Хагу, причало се о њој да је постојала, она као доказни докуменат није ушла. Значи ја не могу да тврдим у Вуковару ја наредбу нисам видео, нико ми није рекао, нити мајор Тешић, нити било ко, е сад овога тренутка је смењен Јакшић а постављен је Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Али прича је постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Е, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То прича је постојала или ово словио је, кад је то било, кад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи то је било у периоду од његовог доласка до завршетка борбених дејстава. Ја значи нисам био конкретан и рекао сам, не знам од тад, од тад, ја сам то набројао један, два, три, четири, пет, чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он је у праву, што је најжалосније он је у праву а Ви сте износили закључак други. Ја сам рекао да је 22., 23., покојни Бацо био и да је био предлог да ћу ја бити командант, то је било пет дана после ослобођења, када се причало, када сам ја предложен за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок тврди нешто друго господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви мени сад ништа импутирати, ја само.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта, на крају шта сведок тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само региструјем шта тврде сведоци. А сведок тврди ово, ево и данас то понавља. Од Вашег повратка 14.11., дакле неспорног са ВМА, кад Вас је, и то је сведок рекао, кад Вас је довео у Вуковар, па до завршетка борби у Вуковару, прошли пут је употребио термин да сте Ви словили као командант ТО, сада каже причало се да је Вујовић командант ТО, не знам ја ништа са сигурношћу, немам ја ништа написано, али је то била та прича. Значи не 22., не 23., него и прошли пут и данас он каже у том периоду између 14.11., и краја борби.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, он је рекао у Вуковару, а није рекао за време ратних дејстава, у Вуковару. А у Вуковару су били до 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, хоћете Ви сад да мене и све присутне у овој судници убедите како смо пре два минута сви ми погрешно чули шта је сведок рекао. Рекао је до краја борби.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се морам обратит мом адвокату да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, рекао је до краја борби.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је до краја борби или у Вуковару, шта је речено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до краја борби, господине Вујовићу, то је рекао. Ајде, добићете транскрипте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли постоји могућност да је сведок направио лапсус кад је рекао то да је то можда било до 24., ајмо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страшно. Сведок је рекао да су борбена дејства завршена изласком на реку Дунав. У односу на тај дан, када је сведок отишао у болницу са мајором Тешићем? Да ли сам у праву.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Колико мене сећања служе, да су наше јединице изашле на реку Дунав 17., значи један дан пре 18. Колико ме сећање служи, да ли сам у праву то мислим да, да смо изашли на реку Дунав односно у хотел «Дунав» 17., а да је 18., у поподневним часовима објављена предаја.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Објављена предаја. То је Митнички батаљон, значи у односу на тад, значи сећање, не гледајмо датуме, 17., 15., 13., у односу на тај дан, када сведок одлази са мајором Тешићем у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас је то рекао. Кад кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19, ево.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок мешао стално што се спомиње у Хагу, а што се спомињало, уствари што се мешало са његовим сећањем из Вуковара питам. Како сведок зна да је Дарко Фот, био командир једне чете, како? Да ли из Вуковара, да ли их Хага, још једном питам, рекао је значи да цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете поновити питање, нисам Вас добро пратио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овако, сведок је изјавио да он зна да је Дарко Фот био командир једне од чета Територијалне одбране. Па је постављено питање, одакле то он зна, да ли из Вуковара или су то подаци из Хага, рекао је Дарко Фот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па питам, које је то сећање његово, из Хага или из Вуковара? Фот, овако, Фот Дарко је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Дозволите да одговорим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Фот Дарко је био један од командира једне од чета у време постојања одреда Територијалне одбране Вуковара, којом је командовао Душан Јакшић, али о његовом месту, улози и свему осталом ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте заиста рекли да је Фот Дарко био један од командира једне од чета у време постојања одреда ТО Вуковар којом је командовао Душан Јакшић, али о његовом месту, улози и свему осталом ја немам апсолутно никаква сазнања.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да. Нити ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево Вујовић Вас пита ово, да ли то, ово што сте нам рекли да је Фот био један од командира једне од чета, да ли то Ваше сазнање потиче из тог периода, из тог времена или је то резултат Ваших сазнања за ове четири године у Хагу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: То је резултат тих сазнања из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Хага, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Мислим да је о томе говорио капетан Јакшић у току свог сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не него, занима нас само ово Ваша сазнања везано за Фота.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У вези Миће Медоње, даћу коментар само, да никада, никада нисам био његов претпостављени, нити је његових година било међу нама чистачима, пошто смо били млади момци. То коментар дајем.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ако ми суд дозволи. Могу да прихватим тај коментар који Мирољуб тврди, значи ја се извињавам ако сам нешто погрешно рекао, без икакве намере, значи чуо јесам, то су нека моја можда убеђења, али никаквих конкретних сазнања око тога немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах да дам надопуну на то, да је Мића Медоња, становао преко пута куће у којој сам ја био смештен, преко пута Роге, тамо где сам ја био смештен. Да ли је онда Радић, када је доша код мене, тамо где сам ја спавао, па видио или чуо Мићу, да ли значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево сведок је сад рекао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Искористићу овај моменат у вези рањавања водника оног што је био рањен, што је сведок говорио. Ја сам у том моменту био у тој кући кад је, пошто је Шапуљицу споменуо, па ме подсетило на тај моменат, кад је капетан Радић био рањен, што је Вујо Златар поставио питање, значи није рањен од минобацачке гранате од Хације, како смо га звали, него од Усташа је било, од непријатељске стране или Усташа, како смо их ми звали, свакако се звали. Значи то је тај моменат, ја сам био у тој кући и Шекуљица је, обе ноге биле пробушене а војнику томе нисам знао како се зове, чекали смо задатак. Ја сам заборавио, ваљда смо чекали капетана Радића да се врати, тако је било, он је добио нешто у каиш, чекали смо тамо, случајно је изашао и тај водник и Шекуљица и пала је граната једна, и онда сам ја хтео да излетим да помогнем војнику и пало одмах друга, и ту је изгинуло њих троје, четворо, односно израњавано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е тако, да објасним тај моменат, нисам знао о којем се случају ради. Не знам да ли сте то направили лапсус или како, али морам

споменути углавном излетило Вам је Вама да сам ја учествовао у борбама после 10.11., то сте овде рекли, па бих само. Ви сте рекли као да сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да је сведок рекао да сам ја учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па предочили смо сведоку да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, Ви сте онда највероватније лапсус направили, кад сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви тврдили да сте рањени 04., и да сте остали до 14., а сведок је потврдио да је 14.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, али Ви сте рекли онда да сам ја од 10.11., учествовао у борбама, највероватније сте лапсус онда направили. Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам, прихватам, ако сам то рекао, онда је сигурно лапсус. Знам Вашу одбрану у том делу бар.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, не кажем ја ништа. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сад бих подсећања ради, сведоку поставио једно питање, да ли се сведок сећа, а ја ћу му одмах рећи, да му напоменем, можда се не сећа тог момента али овако ћу рећи. Ја сам био у болници вадио конце, тог дана кад сам вадио конце, медицинске сестре су ми рекле да се налазе три војника у болници, да су заробљени, да војска не зна за њих. Што сведок Радић потврђује да су они сутрадан извежени из болнице, тад сам ја отишао, поново понављам, али то подсећања ради сведоку, пошто ја стварно нисам знао да је он био, ето сад огром случаја види се да је он био тамо. Ја сам отишао, седели су. Да овако питамо, где су седели ти војници, кад је сведок дошо по њих у болници, значи где су они били, да ли се сведок сећа, где су седели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи, онога тренутка кад сам ја ушао у болницу, они су били у једној просторији, ако ме добро памћење служи са леве стране у ходнику где су били рањени и болесни, значи то је била једна празна и само су њих тројица били у тој просторији, то је била нека, сећам се да је био неки зелени онај кревет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, добро, и шта са овим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах ћу Вам рећи, ево само мало, секунд. Да ли је то нека просторија била мала, па одмах до ње има и велика просторија за снимање, ренгенска просторија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја знам да је била мања просторија, а шта је било поред, не сећам се.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, они су били у малој просторији, значи да потврди ово. Ја сам значи кад су ми извађени конци, медицинске сестре су ми рекле да се налазе три војника и да нико не знам за њих, отишао сам до та три војника, опет понављам. Отишо сам до та три војника и тражио сам да изађу ван, они су ваљда мислили да сам ја Усташа и бојали су се, прво једног па другог, рекао, људи па ослобођен је Вуковар, нису хтели, изашо сам ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава по Вама господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава по Вама?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 19., сутрадан, 19., по Радићевом сутрадан 20., значи по његовом је 20., по мом 19., и он каже сутрадан и ја кажем сутрадан. Али погледајмо ратни дневник шта каже, 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви вадили конце?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 19., вадио конце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 19., вадили конце.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 19., вадио конце, имам папире да је 19., да сам морао вадит конце, да се јавим на ВМА или најближу амбуланту, пошто је ослобођена болница, нисам чак ни до Негославаца, него сам отишао у Вуковарску болницу, и тад сам изашо и обавестио да ли сад. Е сад питам сведока, да ли је он можда био тамо, да ли се сећа да сам њега обавестио, или неког другог војника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу. Јесмо ли и даље при томе, да сте Ви 19., на Овчари?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви 19., видели на Овчари кога сте видели?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издвојили из хангара кога сте издвојили.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам ја никог издвојио. Никог ја нисам ни реко да сам издвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте, како нисте рекли.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја издвојио из хангара неког. Молим Вас, ја сам рекао да се ја ничега не сећам на Овчари, а не да сам неког још издвајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде нек нисте, али да сте видели.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Речено је било само за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, да сте видели кога сте видели од заробљених, јер то тај.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам ја никог ни видео на Овчари, ја се не могу сетити кога сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од заробљених?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од заробљених, да. Ја никог, ја сам реко да се никог не могу сетит, ни ког сам видио тамо од заробљених, нит ког сам видио од војника, мештана, добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад морамо тражити Нејашмић, како би Нејашмић или...

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Можете Ви да тражите, никог, никог се не сећам, реко сам, нећу да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фитуш, Карло.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Реко сам да сам се сетио Ђанија касније кад је он дао изјаву, да је пуцао, да се сећам да је то било, али мени се чинило испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћу да кажем господине Вујовићу, шта хоћу да кажем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет небитно 19., 20., тај дан, тај један дан.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ајмо није битно, где је Александар Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вађење конаца, Ваш боравак на Овчари, војници тамо, сад јел то 19., 20.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ајмо како није битно, Војна полиција чува до 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећу да расправљам са Вама да ли ми је битан 19., 20., слажем се, Ви покушајте да докажете да је било 17., да је било 25., а ми ћемо одлучити да ли ћемо прихватити доказ у том правцу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, у реду, у реду, ја сам поставио у ствари питање сведоку, ја нисам хтео уопште у расправу, него сте Ви почели са питањима и нисам хтео уопште да закључке неке извлачим. Ја само питам сведока да ли се сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да сам ја изашо и рекао да су ти војници у болници, само сам то хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате контакта, дакле Ви сте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја сам први јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разговарали са Радићем о томе?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не могу да се сетим јел Радић био вани, али они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда да се сећа, чега да се сећа.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вас молим, говорим о истом догађају, он каже да је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега да се сећа, да сам ја извадио али нисам ја причао са њим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војници су, неки официри били вани од првог дана говорим. Не знам ко је био вани и рекао сам да сам рекао да се налазе три војника унутра да нико не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома да сте рекли?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војци тој, официри и војници су неки били испред болнице, ја сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био Радић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не знам ко је, ал он говори о том случају да је он то направио, па питам да ли се сећа да сам ја то рекао, то питам. Ви не дозвољавате да сведок каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он их човек види унутра, па чујете, он их човек види унутра и описује, шта сад.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок може да ми одговори само да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите господине Радић, једноставније, једноставније.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сад стварно не знам ко ми је скренуо пажњу и.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, довољно, ништа више.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: И не знам ко ме је упитио на та три војника.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ништа више не тражим само то, а не толко да расправља. Ово што се тиче минобацача и тако даље, само хоћу напоменути да је тамо Сремско-митровачки батаљон био, ја везе немам чији су минобацачи, Пеђа каже, добро тамо је држао стражу, највероватније зна човек, да су били Сремско-митровачка бригада, минобацачко одељење, то он мени сад потврђује, највероватније су они донели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Митровачке бригаде, отишли они.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Они су отишли, остали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошла Гардијска.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Други разно-разни добровољци, а шта Ви мислите да смо ми само мештани тамо били и да смо ми дочекали мештани Гардијску бригаду. Па Сремско-митровачка бригада је била тамо кад су они дошли, па нису се они одмах повукли, него кад су они заузели своје положаје. Јесмо ми остали мештани да чувамо Вуковар до доласка Гардијске бригаде, па то је више него смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали, дакле јел Ви имате сазнања или да сад расправљамо мало шта би било кад би било или Ви имате конкретних сазнања везано за те минобацаче.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, него ја сада говорим зато што они говоре, ја не знам чији су то минобацачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, онда реците не знам ништа и готово, да не расправљамо сад, мислим шта може бити са минобацачима.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је оставио и тако даље, и тако даље. Да, да, кажите, питања па.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је сведок икада лично упознао лице са именом и презименом Јовица Перић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не могу да се сетим, мислим да нисам.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања сведоку.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Јел тако господине Радићу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Имао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: У једном тренутку у суочавању са Милојевић Предрагом, импутирано ми је да лажем како бих сакрио, односно заштитио некога, претпостављам да је он мислио на сведока сарадника број «1». Желим да кажем следеће, да је сведок сарадник број «1», био један од крунских сведока у процесу против мене у Хашком трибуналу, да је изнео много чињеница које не

одговарају истини и да је он последњи кога бих ја штитио и овог момента и било ког момента, с обзиром на она сазнања која је он, односно информације које је он дао пред Хашким трибуналом. Значи он је последња личност кога бих штитио, нисам овде нити да штитим, нити да нападам. Говорим искључиво оно чега се сећам, извињавам се ако то некоме не одговара али имам свој став и свој принцип. И мени су лажи у Хагу нанеле много штете, много сам зноја претрпео, заклео сам се и пред овим и пред оним судом да ћу говорити само истину и оно што сматрам да је истина и то сам управо радио и пред овим судом. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли у ово неколико наврата у суд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо, можете ићи.

Добро, започећемо са саслушањем сведока Бојковића, извесно нећемо моћи довршити али, да почнемо. Бојковски, па је ваљда у међувремену Бојковић, променио је презиме.

Сведок БОЈКОВИЋ САША

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Бојковић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша. Није Александар дакле, него Саша?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, не. Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: 1963.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1963.године у?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: 08.10., у Тетову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тетово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тетову, од оца?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Трајана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајана. Ви сте и сада активни официр?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Активни официр Војске Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске Србије.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковника. Настањен у Београду?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Београду да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица и број?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Александра Белића 12, Општина Звездара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Александра Белића број 12.

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, сведок исказује:

Господине Бојковићу пре свега само да Вас питам, да ли, или да расправимо. Јесен '91.године, према нашим сазнањима Ви сте се презивали Бојковски?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојковски, добро. Да не би било проблема каквих у забуну о личности. Да ли знате против кога се води овај поступак? Овде у овој судници.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па упознат сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из средстава информисања претпостављам.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да из средстава информисања и кад сам добио ваш позив па сам се заинтересовао о чему се ради конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу за сваки случај прочитати имена и презимена овде оптужених. Вујовић Мирољуб, Вујановић Станко, Ланчужанин Милан, Перић Јовица, Атанасијевић Иван, Маџарац Предраг. Атанасијевић Иван у то време Хусник Ивица. Маџарац Предраг, Војиновић Милан, Милојевић Предраг, Златар Вујо, Мугоша Горан, Шошић Ђорђе, Ђанковић Мирослав, Драговић Предраг, Калаба Нада, Катић Слободан, Љубоја Марко и Радак Саша. Да ли Вам та имена што говоре у смислу само да ли сте са ким од њих у завади или у сродству?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Нисам у сродству, нисам у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок исказује да је несродан и да није у завади са овде оптуженима.

Дакле саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези да одговорите.

Скрените нам пажњу господине Бојковићу уколико би сте одговором на неко питање евентуално повредили какву Вашу обавезу чувања војне тајне. Онда нам скрени пажњу на то да Вас тако што не питамо, односно да из тих разлога на то питање не можете одговорити. Све чега се сећате дужни сте да нам верно саопштите и пренесете, дакле ништа не смете прећутати.

Ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Бојковићу, дакле јесен '91. године, Ваше ангажовање на Славонском ратишту на подручју Вуковара. Колико ми знамо из ових прича у овој судници која трају већ дуго, Ви сте били у Гардијској бригади.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Био сам у саставу Гардијске бригаде, командир I чете, I моторизованог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант I моторизованог батаљона?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тад у то време био је мајор Боривоје Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир II чете?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командир II чете био је капетан Зиројевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: III?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: III чете капетан Мирослав Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још је имала од састава, овај I батаљон?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Имао је противоклопну чету, и имало је вод за логистику, тај наш моторизовани батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Укратко реците кад долазите на терен Вуковара, где се и како распоређујете и шта се дешава, само укратко?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: 29., или 30., у току ноћи, али ја не знам тачан датум, али кренули смо из Београда за, нисам знао као јединица где крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 29. или 30?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Септембра?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да. Испред Шида отприлике сам и сазнао, тад смо и добили неке веће инструкције да ћемо наставити према Вуковару. Дошли смо до Негославаца камионом, у Негославцима смо се искрцали из возила и моја јединица је тада кренула марш према економији Дубрави. И ту сам на економији Дубрави био два дана, након тога добили смо задатак од мог претпостављеног команданта мајора Боривоја Тешића, задатак да у току, сад кажем опет, након дан, два, значи то је био 02. или 03. октобар, добио сам задатак да са мојом јединицом изађем и да поседнем положаје на самом улазу град Вуковар. Задатак је, колико је мени био познат у то време, задатак наше јединице је био, значи говорим сад за наш батаљон тај моторизовани, да садејствујемо нашем другом батаљону, који је требао да изврши деблокаду касарне, а да ми извршимо пресецање пута који је из Богдановаца ишао према то је ваљда улица Првог маја, према Вуковару. Да извршимо пресецање снага, да блокирамо тај део града, да би могла да се изврши деблокада касарне Вуковар. То је ангажовање које сам ја добио и за које сам сматрао да треба и извршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад то траје. Кад сте тај задатак извршили?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Значи с обзиром да је у току извршења тог задатка трајало и било доста тих неких примирја и тако даље, ми смо завршили 16. или 17., тај задатак, значи новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 16. или 17. новембар?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: 17. новембра у току ноћи за нас је био завршен тај задатак. Тада сам на реферисању код мајора Тешића добио задатак да јединица се припреми или за извршење неког новог задатка или за повратак у Београд. Од 16., значи 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су престале борбе у Вуковару по Вама, кад је то стало?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: По мени су престали даном када сам ја, за мене конкретно када сам ја избио на линији значи река Вука, хотел «Дунав», и то је било у току ноћи, да кажем сада тачно да ли 17., увече или 16., увече. Тада је за нас и за моју јединицу престала су борбена дејства, за моју јединицу конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За Вашу јединицу.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за све јединице на терену Вуковара у том борбеном смислу? Да ли то знате кад је то.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: За све јединице не знам кад је како престало, ја сам кажем Вам добио значи задатак тада увече кад сам се вратио и реферисао команданту да сам избио на ту и ту линију која је достигнута, да са делом снага се само обезбеди та линија, да се повучем назад, и да извршим припрему јединице за извршење даљег задатка или евентуално за повратак у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас ја добро схватио да Ви у извршењу тог задатка садејствујете са II јуришним?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Са II моторизованим батаљоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: II моторизованим батаљоном?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, ми смо чули овде да су ти моторизовани батаљони прерасли у Јуришне одреде, I, II.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па добро то су то, значи I јуришни одред је био I моторизовани батаљон, II јуришни одред је био II моторизовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује II јуришним одредом?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па у почетку је био командант, ја сад не знам да ли је био мајор или потпуковник тада, а касније њега знам да је заменио неки, сад је тренутно у пензији човек, али је тада био по чину потпуковник Лукић, за првог не могу да се сетим имена, презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адем Бајић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесте, Адем Бајић, да. Мајор, мислим или потпуковник, он је био командант тог Јуришног одреда а касније је значи био Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лукић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим снагама сте Ви извршили овај постављени задатак?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислите на моју јединицу конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па ја сам у мом саставу значи имао моју јединицу која је дошла из Београда овде, значи моторизована чета, и део је била попуњена са резервистима из гарнизона Београд. У току извршења задатака значи тамо сам у том делу садејствовали су и део Територијалне јединице града Вуковара, садејствовали, са тим деловима смо ето имали тај задатак да обавимо и обављали га у току извођења тих борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи садејствовати са неком јединицом?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Садејствовати значи изводити борбена дејства у току, конкретно ајде овако, не знам терминологију да, ја сам имао одређени правац, и циљ је на пример, имали смо ближи, следећи и наредни задатак. У току извршавања тог ближег задатка примера ради да кажем у деблокади или ослобађању дела неке територије садејствовала нам је суседна јединица која је имала свој правац и која је својим правцем садејствовала с десна или с лева нашој јединици, то је то садејство, овако укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује, две јединице су у садејству, ко командује?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командује претпостављени старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављени старешина. У овом случају то би био?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Боривоје Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боривоје Тешић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да. А ми имамо комуникацију између себе у току извођења борбених дејстава, ми између себе, постоји комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Боривоје Тешић одреди ко ће, тачно ко ће шта радити?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви то извршавате, с тим што?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тим што се усклађујете међусобно да?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Управо тако, значи задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буде искакања, неких проблема, уклињавања, и шта ти ја знам?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је, да не би долазили шта ја знам до преплитања или улазак у једну зону одговорности друге јединице и тако даље. Значи ми добијемо задатак конкретно од команданта батаљона. Командант батаљона на реферисању даје задатак конкретно шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица ТО садејствовала са Вама, које снаге, формацијски шта је то?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Конкретно самном је садејствовала, ајде да кажем да је то неки вод Територијалне одбране, да је то вод Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Они су садејствовали на извођењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод је према неким нашим, онако општим сазнањима отприлике јединица јачине око 30 људи.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: До тридесетак људи, тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: До тридесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује тим водом?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тим водом командује командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био у то време, да ли су се мењали, јел било више или је био све време један?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па слушајте, ја сам конкретно на мом правцу, тада где сам ја био, тада на мом правцу је имао један вод и ту је био неки Бата Рибар, самозвани капетан који је командовао том јединицом. Касније у току извођења борбених дејстава једноставно тај човек је нестао, где сам конкретно на том правцу, који је садејствовао самном, не Бата Рибар, а не знам ни име ни презиме, само знам надимак. Касније тај човек је, и онда је те људе које је имао око себе је оставио, који су били под разним да кажем, ајде, ту је неки командир био капетан који је њима давао задатке, али тада је, у то време кад сам био, био Бата Рибар. Садејствовао значи над, том јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо били почево од 01., на извршењу тог задатка, почев од 01.октобра, до 16.-17.новембра, значи неких пуних месец ипо дана?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку кажете то је био Бата Рибар, колико дуго?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па једно можда двадесетак дана, до месец дана, можда првих месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првих месец дана?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па после тога та јединица је имала још, али није он, да кажемо био, нису командовали, једноставно су ти људи растурили из тог вода, остало је њих пет, шест, и који су остали код мене, једноставно то су били Вуковарчани, мештани који су остали код мене у мом саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали су у Вашем саставу, да ли у некој конкретној Вашој јединици, неком Вашем конкретном воду?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Нису конкретно у мом воду били, него су једноставно, како да Вам објасним, остали су ту где јесу, у току извођења борбених дејстава имали смо своју групу, одељење које је исто садејствовало, а у току, касније су одлазили својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијом командом су били?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па командом ТО, значи под командом ТО, они су код нас долазили, примали задатак од својих и онда су ту садејствовали нашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад, ко њима, да ли неко командује том десетином, ту конкретно на терену?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па кажем Вам командује, не могу да се сетим имена, ја знам само да је био на пример тад у то време неки Шогор се звао који је Шогор, али тачно име не знам, једино знам надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Станко Вујановић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Говори, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Станко Вујановић је исто био један од командира водова Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па у саставу ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ту на овом Вашем правцу у склопу извршења ових задатака или негде на неком другом?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Он је био на правцу, али он је био на споју између тог II јуришног одреда и I јуришног одреда, по мени бар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На споју између Вас, између Вас, јел тако?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да, и пошто сам ја био на крањи десни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Значи био сам на крањи десни, он је био на тој десној страни, спој између II јуришног одреда и I јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте са њим садејствовали?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Садејствовали смо са њим исто, па садејствовали смо са ко год. Да Вам кажем, борбена дејства није изводио Станко или било ко само на том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ми се намеће још више то питање.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Нису они садејствовали само искључиво на тим неким правцима и кажем Вам да смо ми добијали задатак од мог претпостављеног старешине, Станку Вујановићу и овоме Бати Рибар, и остали, нису добијали задатке од мене и нису увек били на истом правцу. Од тежине задатака од њихових ангажовања, не знам ни ја зашто, они су добијали друге задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога су они добијали задатке?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Добијали су од свог командната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њихов командант?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Команднат њихов је био капетан који је долазио на састанку, па мого бих, не знам, да се сетим имена, то је већ давно било, али, био је командант ТО и он је долазио на састанке код нас и он је добијао задатке од мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где на састанке код вас је долазио?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У команду батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команду батаљона, код Тешића?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Код Тешића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину капетана?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У чину капетана, да. И он је, колико сам ја имао неких података да је он био командант ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли су на те састанке долазили и Рибар овај?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само тај капетан?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да ли су они долазили или не, када смо ми имали реферисање, реферисању су присуствовали само командири чета, значи командири чета. Капетан Зиројевић, капетан Радић, ја и капетан Станчић, који је био командир позадинске чете наше те, логистичке. Ми смо добијали задатке од. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада присуствовао томе и овај капетан из ТО, тај?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да. Повремено је био присутан и тај капетан из ТО, тај капетан је повремено, не увек, када ми завршимо реферисање или претходно или после тога, он је био ту присутан, није узимао учешће, није ништа радио, али ја кажем да он је био једини за кога сам знао и претпостављао сам да је командант ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је тај капетан ТО издао и једну наредбу овоме Бати Рибару, Станку Вујановићу?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја сам знао да они имају везу између себе, да они командују између себе, али у мом присуству он није, једноставно Бата Рибар је добијао задатке и од тог капетана и долазио је код мене, и знам да сам имао и можда неких проблема техничке природе када сам можда хтео да то не буде тако, да они садејствују у мом правцу, да не иду лево или десно, не знам ни ја више шта, да тада каже не, ја сам добио задатак од мог претпостављеног и ја радим то што треба да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Каква је то јединица била, та где рекосте да је био Станко Вујановић у њој, на споју између I и II јуришног одреда, шта је то?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Исто ја мислим да је то ранг вода, вод, и да је он исто био један командир те јединице, командир вода, мислим да је у рангу вода било, тридесетак људи, не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви у току извођења борбених дејстава чули са њим, остваривали какву комуникацију путем средстава везе, курирске везе, управо ради тог садејства или је то ишло комуникација према претпостављеној команди па?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Врло могуће, али не често, све, опет Вам кажем у зависности од задатка који смо добијали, понекад смо се чули, понекад не, али у току извођења борбених дејстава, значи у зависности како је који задатак добијан, нисмо имали увек исте задатке. Некад сам знао да будем по два, три дана у блокади, да не изводим борбена дејства у том тренутку сам био на истом месту и нисам имао никакве покрете и нисам командовао јединицом, једноставно само сам био и остваривао везу између својих водова. По некад се знало кад је требало да се изврше нека пресецања, не знам ни ја, неки задатак и када су они садејствовали са нама и остваривали смо контакте. Управо из тог, ту сам налазим се лево, налазим се десно, објекат та, кућа та и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који правац дејства је био Ваш правац?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па мој правац је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде нешто о тим правцима дејства, не знам ни ја, па нам наброји та и та улица, па то и то?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мој правац је био значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брдо, ката, не знам ни ја шта.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Правац је био улица Пролетерске или Прерадовићева, већ мислим да се тако звала, Пионирско насеље, Милово брдо. Значи то ми је био главни правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте изводили дејства?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У почетку смо били груписани по водовима, значи ја сам имао три своја вода, касније сам схватио да је, јер нисам имао искуство у тим да кажем уличним борбама и да тако и не можемо да због губитака, ја их нисам имао, али су имали други, онда смо формирали групе, мање групе од пет до шест војника у групама, тако да смо борбена дејства изводили буквално прса у прса, ослобађали смо део по део значи кућа. Тако да је свака група имала свој правац, у оквиру да кажем улице, са једне стране улице и са друге стране улице. То би биле значи две групе, с друге стране друге улице две друге групе и тако смо изводили борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како их координишете?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Координирали смо их везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везом?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Везом и визуелном и радио уређајима. Тамо где је било да кажемо већа даљина где нисам могао да будем присутан са командирима вода имао сам радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одређивао састав група?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Састав група за моју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Значи којом сам ја командовао ја сам одређивао групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте одређивали ко ће бити у саставу које групе, ко ће бити њен неки?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командир групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Углавном су, групе су биле састављене од пет до шест војника и групом су командовали командири одељења у чину десетара, тада активна војска а њих је контролисао командир вода, активни официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су дејства извођења од стране ових који са вама садејствују од ове две јединице ТО?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: По истом принципу, исто су они тако радили, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По истом принципу?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: По истом принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одређивао саставе тих група?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Сами командири водова, они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они одређивали?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су они међусобоно били повезани неким средствима везе?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па јесу, ја мислим да јесу, имали су, део је било средстава везе а део исто визуелно. Тамо знате где није, мислим то су улице уске и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то разумем.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако да је могло значи гласом и командама а тамо где није било, опет кажем и средствима везе. Ја мислим да су чак и како је се рат, да борбена дејства све више и више значи одвијала да су и они имали средства везе. У почетку можда нису имали средства везе али током извођења борбених дејстава да су и они имали средства везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Зоран Стаматовић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командир III вода моје чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир III вода Ваше чете?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири I и II вода?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командир I вода је био Поповић Веселин, тад у то време поручник по чину, командир II вода, значи нисам имао командира II вода, активног старешину, имао сам командира III вода, то је био Зоран Стаматовић и имао сам командира противоклопног вода Кирчо Димитријев, потпоручник у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви за то време, за тих месец ипо дана икако сретали са овим Рибаром, Станком Вујановићем?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесам, повремено јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па можда у седам дана једном до два пута, можда некад и да прође десет дана да се не видимо. У зависности од потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић нама каже да он није био тамо никакав самосталац, како нам га Ви сад представисте практично.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Нисам ја рекао да је он самосталац био, ја сам рекао да је он био у саставу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте под командом Тешића, Ви кажете да је под командом Тешића, практично, али он каже све под командом ЈНА, Саша Бојковски, претпостављени старешина и тако даље. Одређивао задатке.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Како сам Вам реко, на почетку су они пренели, ја сам задатке добијао од претпостављеног старешине Боривоја Тешића, моји су официри добијали задатак од мене, активне старешине, територијалцима нисам давао задатке а јесу садејствовали са мојом јединицом и њима је задатке издавао њихов претпостављени старешина из ТО, значи нису били самосталци, имали су свог команданта по мом сазнању, који им је давао задатке, а све је то координирао командат батаљона или Јуришног одреда Боривоје Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви и један задатак издали Станку Вујановићу, један једини задатак, за све ово време, Ви лично као командир те чете?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Слушајте, ја Вам кажем, у случају да треба да се садејствује, да видимо, да та јединица моја или тако даље, која има садејство на

мом правцу, нешто не иде, не функционише и да треба интервенисати, ја сам сигурно интервенисао, или да се стане или да се крене или да се изврши тај и тај задатак на тај и тај начин, сигурно је постојало некад и потребе да се искоординира, у том смислу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, координација је једно али наређење које се поштује и извршава је друго.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То што смо изводили у борбеним дејствима када је било на мом правцу кажем Вам да је добијао од мене задатке само у случају кад треба да се искоординира, када треба да се садејствује, а ја нисам командовао конкретно са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте обезбеђивали достигнуте линије и положаје?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У почетку док нисмо добијали да кажем појачање, јел после тога на мом правцу дошла је једна Територијална бригада из Крагујевца, организовао сам тако да због овог што је направио те борбене групе, значи то је до шест војника, да би могли те да кажем борбене групе смо у току ноћи повлачили назад на одмор а на њихова места смо постављали војнике који су били одморни, који нису учествовали у борбеним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су исто војници из Ваше јединице?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесу, војници из мог састава који су значи исто били по групама и вршили обезбеђење достигнуте линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте мењали припаднике борбених група, баш у том смислу, да се једни одморе а други онда да иду у борбена дејства и тако?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Борбене групе, с обзиром да се ради о активном саставу војника и остало, формирао сам их значи из нужде и по добровољном принципу, углавном у борбеним дејствима учествовали су војници који су се добровољно јављали за учешће у борбеној групи. Војници који су били да кажем или плашљивији или који су били мање мотивисанији за извршење тих борбених задатака они су били на обезбеђењу. Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта рекосте, нека Територијална јединица из Крагујевца?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесте бригада територијална која је касније значи, или тамо негде средином, крајем месеца септембра, то јест октобра месеца је била придодата на мом правцу, и ту је командовао један потпуковник Радовановић мислим да се звао, том јединицом, и онда је на мом правцу, значи ја сам искористио да те људе пошто су били територијалци необучени за извођење борбених дејстава да од њих у наредном периоду направимо јединицу која ће вршити обезбеђење достигнуте линије. И они су углавном то и радили у наредном периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тог капетана што нам говористе да је био командант тим територијалцима.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ево покушавам да се сетим, мислим да је Јефтић, можда се и варам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислим да је Јефтић, али морам да, ја мислим да је Јефтић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било каквих промена, смена?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте био овамо Рибар, тај Рибар једно време па.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесте, не, не, тај Рибар је био код мене на мом правцу, али није он био командант ТО, овај капетан је био једно време значи командант, у почетку кад смо ми наишли, међутим касније сам сазнао или да је отишао на неки други задатак или да је смењен или тако нешто. Значи тај капетан је био месец, можда и непуних месец дана командант ТО и касније је био смењен или је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је, да ли је неко дошао на његовом месту и ако јесте ко?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислим да је на његово место касније дошао Мирољуб Војиновић. Мислим да је то, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Мирољуб?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мирољуб Вујановић или Војиновић, Вујиновић Мирољуб, мислим да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам Вас за Станка Вујановића, то је, па рекосте, а сад помињете исто то презиме али као Мирољуб Вујановић, да расправимо, јесу ли то презимењаци, да ли носе исто презиме, тај Станко који је командовао том јединицом на саставу I и II Јуришног одреда?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, Станко Војиновић, или, исправите ме, Јел Станко Вујиновић или Војиновић, ја кажем, ја га знам као Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питао за Станка Вујановића?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, Станко Вујановић је нешто друго, а ово је значи Мирољуба, е сад кажем не знам тачно, Мирољуб знам да је име али презиме Војиновић или Вујиновић, не знам, мислим да је он после тога постао командант ТО Вуковар, то су нека моја сазнања, али кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Вам та сазнања? Кажете то су моја нека сазнања, па Вас питам откуд Вам та сазнања.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па зато што, претпостављам зато што је крајем или средином новембра месеца, да знам да је једна наша делегација тада долазила за Београд и да је он био у тој делегацији, тај Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Значи и претпоставио сам да је он тај командант, а где су ишли, шта су радили, знам да је, по том принципу сам сматрао да је он и тај командант, мени то нико није нити реко, нити су, није то била моја свера интересовања, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, разумем, али одлазите код Тешића?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, командири чета, кажете тамо сте често у почетку сретали тог капетана из ТО, па да ли сте тамо сретали када сте одлазили сад, тог Мирољуба, разумете?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па можда једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте једно време сретали овога, па је дошло до смене, онда би требало онда да срећете овог другог?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па да, али можда једном до два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам, јел то тако било или није?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Можда једном или два пута, али кажем Вам поново, значи када је војска редовна, када је Боривоје Тешић имао реферисање, на реферисању углавном су присуствовали командири јединица значи ЈНА тадашње, или војске Југословенске армије. Значи господин је дотични врло ретко присуствовао тим нашим реферисањима, њега сам сусретао ту испред, или је улазио када ми завршимо или је пре тога био већ код Тешића. Значи у ниједном тренутку није нити је узимао право, или реферисао нити је у нашем присуству нешто говорио Боривоје Тешић, бар док сам ја тамо био присутан. Ми смо знали да код Боривоја Тешића будемо значи два до три пута, некад и више, у току, после, вечерњим сатима између 18 и 19 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте сад по Вашем најбољем сећању нам реците, кад би дошло до те смене?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате кад сте дошли на терен Вуковара, претпостављам да знате и кад сте отишли?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па једно, кажем Вам не знам кажем Вам тачно, можда месец дана, ако смо ми дошли тамо 02., или 03., он је отприлике био ту до почетка месеца новембра. Мислим да је почетком новембра да је једноставно тај капетан тада и, једноставно кажем смењен, или, не знам шта се десило са њим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а потом тај други, тај Мирољуб?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да тог човека лично упознате?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој ситуацији у којој прилици? Колико се сећате, наравно.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Кажем не знам сад, покушавам да се сетим у овом тренутку, у којој прилици, могуће је да смо се на неком ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали пре тог одласка за Београд или после?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Пре, у току извођења тих борбених дејстава, али кажем, тачно не знам на ком месту, знао сам, могао сам да претпоставим да је то и да смо се упознали, а сад не знам у ком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Станком?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Станко је био кажем Вам командант ТО и њега знам, значи овако са дејства и са њим сам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант те јединице?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те јединице која је садејствовала са Вама?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Те јединице која је садејствовала, тако, да, из те приче га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог вода, или?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Вода, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: По мени кажем он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, можете ли га описати?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Носио је дугу црну косу, носио је шешир, браду и мислим бркове, значи нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Онако висок, корпулентан човек у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу, да ли је био у униформи?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па имао је део, комбинацију неку да кажем униформе, неку можда панталоне доле, а горе неку јакну и тако, или обрнуто, можда неку јакну горе маскирну, а доле панталоне, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је, одакле је, да ли је Вуковарчанин, или је негде из околине, или овамо из Србије?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Знам да је Вуковарчанин, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Значи знам да је Вуковарчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где му је кућа?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били код њега кући?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Био сам у тој кући други или трећи дан када смо ушли у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, када сте ушли у Вуковар?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, и то је било први пут, и мислим да после тога више нисам ни био тамо, тада је та кућа погођена а ја сам тада и контузован у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Била су, атриљеријска ватра и тако даље, ту је требао да се одржи први састанак наш са ТО Вуковар, и ја сам био присутан, испред, значи послат на задатак да извидим правац и ту је било све у извођењу правца. Био сам присутан са мојим обезбеђењем и са мојим куриром везистом, значи ја и са три војника сам ту био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па у тој кући знам да је био Станко Вујановић и да су били још неки, али имена тада нисам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је био неко од Вашиј официра, Радић?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, нико бије био од мојих официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле смо Ви као командир III чете је требало да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Командир I чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: I чете, извињавам се.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радић командир III јел?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви дакле одржите тај састанак са?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не ја, него ја сам ту био да, састанак, него координација на ком правцу треба да будем и на ком правцу треба да идем, значи неко упознавање са мојим задатком од стране Вуковарчана као водичи, да кажемо, мом саставу. Значи ту сам требао да добијем водиче да би посео положај за даља извођења борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим, пала је граната па?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је, било је више а не једна а онда је кућа и погођена и ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли добили водиче?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Водиче сам добио прво, значи увече кад смо долазили у Вуковар, а касније сам одатле добио за свако, значи у мом правцу сам добио по једног водича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали водича, да ли је свака ова борбена група?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Свака та борбена група моја, значи тај вод мој је добио по једног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сваки Ваш вод је добио?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да, по једног човека, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били ти људи, да ли се сећате њихових имена рецимо?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, један од њих је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, ту имате на пулту три имена и одређене псеудониме, ако има потребе да поменете њихова имена, немојте имена него те псеудониме. Ко су били ти људи, имате три вода, јел тако?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да. За једног знам кажем да је био, звао Шогор, надимак знам, не знам како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Шогор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шогор?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, надимак, то му је надимак, име и презиме не знам. Други је био Станко Вујановић, за њега значи знам име и презиме а трећег не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад Станко Вујановић, водич?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па није водич, него он је тада показа правац где треба да буде, да се поседне положај, тај III мој вод где да поседне положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То само у том једном наврату да покаже правац и?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел кад рекосте водич, онда сам Вас ја схватио да је то нека трајнија активност људи који ће Вам трајније показивати?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, не. Није у том смислу, него једноставно да нам покаже где ће да се поседне положај, с обзиром да су људи из Вуковара, познају улице, познају град, познају насеље, да нам покаже где да се поседне положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте урадили?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То смо урадили, посели положај и после тога је значи моја јединица је посела положај и била је спремна за извршење задатка. Онда сам ја у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте даље имали потребе за водичима?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Нисмо више имали потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је трећи?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се сетити?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад је 14.20. Господине Бојковићу, ми ћемо сада прекинути са Вашим саслушањем и са данашњим главним претресом и наставићемо сутра у 09.30 часова, па ћу Вас замолити да дођете сутра да наставимо, имаћемо можда још питања, наравно ту су и пуномоћници, браниоци, оптужени, тако да очекујем од Вас да дођете и сутра у 09.30 часова.

Председник већа у 14.20 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, а наставиће се:

-22.01.2008.године са почетком у 09.30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА